

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE GEMEENTE DORDRECHT - DORDTSE DINSDAG D.D. 31 OKTOBER 2023

Vergaderzaal 1

2. Vragenhalfuur

Voorzitter: De heer Schalken-den Hartog

Raadsgriffier: Mevrouw Wepster

Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Dhr. Gorter (Op Ons Eiland)

Mevr. Pichel (FvD)

Dhr. Wringer (Beter Voor Dordt)

Portefeuillehouders: Burgemeester A.W. Kolff, wethouder R. van der Linden,
wethouder P. Heijkoop.

De voorzitter: Beste mensen. Als iedereen plaats wil gaan nemen, dan open ik het plenaire vragenhalfuurtje van dinsdag 31 oktober 2023. Als iedereen stil is, dan gaan we starten. Dank u wel. Welkom allemaal. We hebben vandaag een drietal vragen en ik wil eigenlijk gelijk naar de eerste vraag gaan en die is van Forum van Democratie. Mevrouw Pichel. U kunt uw vraag kort toelichten.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. U hebt waarschijnlijk kennis kunnen nemen van de gebeurtenis in Gent afgelopen donderdag, een aanval op Thierry Baudet, onze partijleider. De dader werd vastgepakt door de eigen beveiligers en de Belgische politie stond erbij en keek ernaar. De dader was enkele uren later ook weer vrijgelaten. We weten allemaal dat rondom politieke zaken de gemoederen hoog kunnen oplopen. Dat merken we lokaal ook op voor verschillende onderwerpen. In het kader van de veiligheid van de lokale politici, wil ik u vragen of u kunt uitspreken dat dit soort daden in Dordrecht niet getolereerd worden. Hoe schat u het in dat personen, vanuit welk gevoel van ontevredenheid dan ook, over zal gaan tot dit soort acties en herkent u de signalen? Wat mogen we verwachten van het lokale beleid van de handhaving in deze turbulente periode?

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. Ik ga naar de heer Kolff voor de reactie.

Burgemeester Kolff: Dank. Inderdaad, kennis kunnen nemen van wat er in Gent is gebeurd en inderdaad een aanval op een politicus die daar een bijdrage ging leveren bij een debat, voor zover ik begreep. Ik kan niet echt oordelen over wat er verder precies is gebeurd en hoe dat is afgehandeld door de lokale politie aldaar. Dat is volgens mij ook niet aan mij. Maar in zijn algemeenheid geldt wel dat ik vind, dat zowel lokale als landelijke politici ongestoord hun werk zouden moeten kunnen doen, zonder dat ze daarbij belaagd of anderszins bedreigd worden.

Dus inderdaad, als u mij vraagt om uit te spreken dat dit soort daden in Dordrecht niet worden getolereerd, dan is het antwoord dat klopt. Kan ik altijd alles voorkomen? Nee, dat is niet het geval. Dus uiteindelijk is het ook zo dat iedereen zelf goed alert moet zijn op signalen. Als er bedreigingen zijn, die zo snel mogelijk doorgeven aan mij of aan de politie. Er is ook een speciaal team van de, moet ik het goed zeggen, dat team heet Bedreigde Politici van de regionale recherche van de politie-eenheid in Den Haag. Die ingericht is om lokale, regionale of landelijke politici die worden bedreigd, of bestuurders, om daar de signalen die binnenkomen van op te pakken. Als het gaat om specifiek om de verkiezingen die nu op handen zijn, dan gaat het vaak over landelijke politici die door het land heen gaan op campagneactiviteiten, dan is er een verhoogde alertheid als het gaat om de rol van de NCTV. Dus dat is de nationaal coördinator terrorisme en veiligheid. Iedere week, of een aantal keer per week zelfs, krijg ik een update van eventuele campagneactiviteiten die in mijn stad of in onze stad plaatsvinden, zodat ik daar ook van op de hoogte ben. Uiteindelijk is het zo dat de beveiliging van politici ook wordt gedaan door de dienst bewaken en beveiligen, als dat aan de orde is. Lang verhaal kort, als er signalen zijn, als u signalen heeft of collega's die hier in de zaal of niet in de zaal aanwezig zijn, dan hoor ik die natuurlijk graag. En als er sprake is van een bijeenkomst met een verhoogd risico, dan wordt daar ook zowel landelijk, maar ook vanuit de lokale autoriteiten op geacteerd. Dus dat is eigenlijk wat ik daarover kan zeggen.

De voorzitter: Dank u wel voor het antwoord. Mevrouw Pichel, voldoende voor u?

Mevrouw Pichel: Ja, dank u wel, voorzitter en ik wil met name ook de burgemeester bedanken om hier aandacht aan te besteden en de tijd vrij te maken die er eerst wellicht niet was. Dus dank daarvoor.

De voorzitter: Dan gaan we naar de tweede vraag en die is van Beter Voor Dordt over het opkopen van woningen. De heer Wringer kan hem kort toelichten. Ga uw gang.

De heer Wringer: Dank, voorzitter. Beter Voor Dordt heeft signalen opgevangen dat de huiseigenaren nog steeds worden benaderd door partijen, die, naar ze zelf zeggen, huizen opkopen, renoveren, verduurzamen en dan aan starters verkopen. Maar op hun website staat dat ze ook deze huizen verhuren. Verder staan in het gemeentenuwus steeds meer aanvragen om af te wijken van de opkoopbescherming, maar ook voor splitsing en woningvorming. Ook Beter Voor Dordt vindt dat iedereen een woning verdient, maar het mag wat Beter Voor Dordt niet ten koste gaan van de leefbaarheid. De vraag, is het college op de hoogte van het feit dat huiseigenaren in gebieden waar een opkoopbescherming geldt, nog steeds worden benaderd om hun huis aan niet toekomstige bewoners te verkopen? De opkoopbescherming hebben we niet voor niets ingesteld. Is het college het met ons eens, dat het niet de bedoeling kan zijn dat het er te pas en te onpas van af te wijken? Vindt het college, net als Beter Voor Dordt, dat we terughoudend moeten zijn met splitsen van woningen, omdat de leefbaarheid steeds meer onder druk komt te staan? En als laatste, wat gaat het college meer doen of wat kan het college doen om aan dit soort praktijken op korte termijn een einde te maken? Dank, voorzitter.

De voorzitter: Dank voor de toelichting. Een reactie vanuit college, de heer Heijkoop.

De heer Heijkoop: Voorzitter, dank u wel. Het is eenvoudig in deze stad, sinds anderhalf jaar hebben we opkoopbescherming en dat betekent dat een woning die daaronder valt, die mag nog steeds aangekocht worden, die mag ook opgeknapt worden en die mag daarna ook doorverkocht worden, maar hij mag niet verhuurd worden. Dat kan niet. Als mensen daarop gewezen worden dat het wel een optie zou kunnen zijn, dan zijn ze de potentiële kopers verkeerd aan het informeren, want het mag gewoon niet. Als de koper eventueel na het opknappen alsnog gaat verhuren, dan is de opkoopbescherming van toepassing. Dan heeft hij een verhuurvergunning nodig, dus dan kan het soms nog wel, maar moet je de vergunning aanvragen en dat doen wij in principe niet of er moet gewoon een hele goede reden voor zijn. Als degene die een woning aankoopt, dermate opknapt dat er dan meerdere woningen ingemaakt kunnen worden, dan moet hij ook een splitsingsvergunning aanvragen. Soms honoreren we dat. Als een koper het dermate goed opknapt en de kwaliteit van de woning echt dermate vergroot, dat er kwalitatief goede woningen uit voortkomen, dan kunnen we dat toestaan. Maar dan mag je hem nog steeds niet verhuren en dan gaat de ... Die bescherming zit er nog steeds op, maar dan kun je het wel weer doorverkopen. Dus op die manier proberen we daar scherp op te letten. Als u signalen heeft dat dat nog wel gebeurt, dan hoor ik die natuurlijk graag. En kijk, hoe mensen elkaar informeren, daar treden wij voor de rest niet in, maar de opkoopbescherming de opkoopbescherming en die handhaven we. We hebben ook op dit moment wel een zaak lopen met iemand die van mening is dat de opkoopbescherming voor diegene niet zou gelden. Goed, dat is voor de rest niet voor hier, maar dat laat wel zien dat we er wel scherp op zijn en dat we daar niet zomaar pandjesbazen, huisjesmelkers of gewoon beleggers die toestemming geven. Laat onverlet dat we wel met elkaar besproken hebben, ook vorige week in de commissie, dat we deze opkoopbescherming wel gaan evalueren. Dat we wel even kijken van, doet hij nog wat hij moet doen? Ook in relatie tot alle huidige wetten, regelgeving en fiscale maatregelen die ook het huidige kabinet genomen heeft. En dat kunt u dan ook betrekken t.z.t. bij de nieuwe huisvestingsverordening.

De voorzitter: Dank u wel. Is voldoende beantwoord, mijnheer Wringer?

De heer Wringer: Misschien nog een kleine ... Op dit moment krijgen huiseigenaren brieven gewoon in de brievenbus van, wilt u uw huis aan ons verkopen? Dat is denk ik ongewenst. De controle wordt die ook gedaan via het Kadaster en ... Hoe heet het, gemeentelijke ... Waar iedereen staat ingeschreven? Dank u wel.

De heer Heijkoop: Voorzitter. Op zich kunnen mensen nog steeds briefjes in brievenbussen doen en kunnen ze nog steeds huizen kopen. Alleen je kunt het niet verhuren, dus in die zin heeft dat niet zoveel zin. Ik heb overigens de indruk dat het echt wel minder geworden is. We kijken er inderdaad naar, we controleren dat en dan we leggen gewoon bestanden naast elkaar. Dus we kijken naar welke transacties hebben er plaatsgevonden. Wie zijn er eigenaar en wie staan er ingeschreven op dat adres. Recent heeft het college ook een aantal vragen, die hierover gaan, beantwoord van uw raad en daar staat het nog verder in uitgelegd, dus daar kan ik naar verwijzen.

De voorzitter: Dank u wel. Voldoende? Ja. Dan gaan we naar de derde vraag en dat is een vraag van Op Ons Eiland en die gaat over emissie van uitlaatgassen. De heer Gorter, kunt u de vraag kort toelichten?

De heer Gorter: Dank u wel, voorzitter. Op Ons Eiland, we moesten afgelopen week in de krant lezen, dat de pakketjes voor de stad, voor de binnenstad binnenkort met elektrische wagens worden afgeleverd. De gemeente heeft een deal gesloten met de firma MAAT uit Alblasterdam. De gemeente wil een voortrekkersrol innemen voor een schonere en stillere binnenstad in relatie tot de emissie, zero emissiezone voor de binnenstad vanaf 1 januari 2026. Wat blijkt, het distributiecentrum wordt geopend in de gemeente Zwijndrecht, waar de gemeente Dordrecht al haar inkopen laat bezorgen. Verschuift de gemeente Dordrecht de emissie uitstoot niet naar de buurman, de gemeente Zwijndrecht? Is hier sprake van emissie toerisme? Is er overleg geweest met de gemeente Zwijndrecht over het distributiecentrum van MAAT voor de gemeente Dordrecht? En waarom wordt het distributiecentrum niet in de gemeente Dordrecht gehuisvest? Dat levert ook nog arbeidsplaatsen op. Heel veel vragen.

De voorzitter: Dank u wel voor de toelichting. Ik ga naar de wethouder en ga uw gang, de heer Van der Linden.

De heer Van der Linden: Dank u wel. Deze keer zit ik links van u. Ik volg de bordjes. Dank. Dank voor de vragen. Het klopt, we hebben een samenwerking met de firma MAAT. MAAT heeft, ik denk vorig jaar, aangekondigd een distributiecentrum te openen in Zwijndrecht. Waar emissie loos in kan worden gereden. Dat past natuurlijk bij ontwikkelingen die we in het land zien. Wij hebben zelf natuurlijk ook twee jaar geleden hiertoe besluit genomen en dat gaan we over twee jaar, zoals bekend, invoeren. We hebben natuurlijk goed gekeken van, waar kunnen we dit wel of niet regelen. De bevoorrading van het stadskantoor gaat het nu om en dat gaan we voorlopig voor een jaar doen. Om te kijken hoe dat bevalt en ook om te kijken, in overleg met de ondernemers in de binnenstad, waar aandachtspunten zitten. Omdat we steeds hebben gezegd, de binnenstad distributie is enerzijds een kwestie van duurzaamheid en schone lucht, enzovoorts, maar ook heel erg van de logistiek, want je wil minder logistiek in je binnenstad zelf. Toen bleek dat we in de buurt gelukkig een partij konden vinden die dat goed voor ons kan verzorgen. Dat is MAAT. Uiteraard, we hadden het ook heel mooi gevonden om hem nu al in Dordrecht te kunnen vinden. Ik sluit helemaal niet uit dat dat in de toekomst gaat gebeuren, want het zou natuurlijk heel mooi zijn. En emissie toerisme had u het over. Het is niet zo dat we nu de komende jaren ongelooflijk veel extra vervoer gaan creëren met elkaar. We hebben natuurlijk allemaal onze vervoerbedrijven en logistieke partijen, die in onze regio van het ene naar het andere eiland gaan en weer terug, dus dat zie ik niet helemaal als een thema denk ik. Even kijken hoor. En ik heb vanmiddag ... U vraagt ook, is er overleg geweest? Ik begreep dat er vanavond ook vragen worden gesteld in Zwijndrecht over dit onderwerp, dus ik heb even contact gezocht met mijn collega inderdaad, in Zwijndrecht en we gaan binnenkort verder praten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Gorter.

De heer Gorter: Vragen zijn beantwoord, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan waren dit de vragen voor vandaag en wens ik u een goede vergaderavond.

3. Toepassen Wet voorkeursrecht gemeenten (ex artikelen 2 en 5 Wvg) op plangebied Weeskinderendijk Oost/woningen Weeskinderendijk Vlietwegzijde te Dordrecht (Spoorzone) – Raadsvoorstel

Voorzitter: De heer Struijk
Raadsgriffier: De heer Den Boer
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:
Dhr. Bootsman (GroenLinks)
Dhr. De Feijter (CU/SGP)
Dhr. Den Hartog (GroenLinks)
Mevr. Van Herwijnen (Partij voor de Dieren)
Mevr. Kamphuis (SP)
Dhr. Kleinpaste (Gewoon Dordt)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. Noldus (VVD)
Mevr. Pichel (FvD)
Dhr. Stolk (VSP)
Dhr. Tutupoly (Op Ons Eiland)
Dhr. Wringer (Beter Voor Dordt)

Portefeuillehouder: Dhr. Burggraaf

Overige Aanwezigen: Dhr. Buitenhek (ambtelijke ondersteuning), Mevr. Huiskes, Dhr. Van Maastrigt, Dhr. Van den Berg, Mevr. Labruijere, Mevr. Van Wijk, Mevr. Van Genderen, Mevr. Hollenberg, Mevr. Kastelijns namens de heer en mevrouw Pelyvas

De voorzitter: Collega's, mag ik heel even uw aandacht. Er is even een probleempje in de andere zaal waar de verordening van de Essenhof wordt behandeld. Daar halen ze het quorum niet. Dus als hier fracties zijn die dubbel vertegenwoordigd zijn, dan zou het heel fijn zijn als iemand dan toch zich vervoegt naar de andere zaal om over de Essenhof te gaan spreken. Dat had ik van GroenLinks ook niet anders verwacht. Jullie zitten wat ruimer in je mensen dan andere fracties. Goed, dat gezegd hebbende, constateer ik in ieder geval dat wij hier het quorum wel halen. Wij hopen ons vanavond een paar uurtjes bezig te houden met het raadsvoorstel Toepassen Wet voorkeursrecht gemeenten, vanaf nu te noemen Wvg. Op het plangebied Weeskinderendijk Oost/woningen Weeskinderendijk Vlietwegzijde. Het quorum dat is negen. Dat halen we. Ik heet de raads- en commissieleden hartelijk welkom. Ook de wethouder, die het eerste deel op de publieke tribune zal zitten, wethouder Burggraaf namens college. Ik heet ook iedereen die op de publieke tribune zit hartelijk welkom. Ook de mensen thuis en op de tribune. Een groot deel daarvan is inspreker.

Die zullen we straks gaan horen en dan worden ze ook wel voorgesteld en ook de pers welkom. Voor het verslag is het gebruikelijk dat we een voorstelrondje doen en laat ik deze keer eens rechts omgaan richting de heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Gersom Tutupoly, Op Ons Eiland.

De heer Stolk: Leo Stolk, VSP Dordrecht.

De heer Bootsman: Nick Bootsman, GroenLinks.

De heer Den Hartog: Paul Den Hartog, GroenLinks Dordrecht.

Mevrouw Kamphuis: Meta Kamphuis, SP Dordrecht.

Mevrouw Van Herwijnen: Irma van Herwijnen, Partij van de Dieren.

De heer Kleinpaste: Gert-Jan Kleinpaste, Gewoon Dordt.

De heer Van der Kruijff: Wim van der Kruijff, CDA.

De heer Wringer: Jan-Willem Wringer, Beter Voor Dordt.

De heer Noldus: Robin Noldus, Dordtse VVD.

Mevrouw Pichel: Ruby Pichel, Forum voor Democratie.

De heer De Feijter: Bart de Feijter, ChristenUnie/SGP.

De heer Den Boer: Mark den Boer, commissiegriffier.

De voorzitter: Mijn naam is Leen Struijk en ik mag vanavond voorzitten. Goed, korte toelichting op de reden van deze vergadering. Het college heeft op 29 augustus besloten om de Wvg toe te passen op het plangebied Weeskinderendijk Oost. De raad moet die aanwijzing bestendigen. Omdat de raad dit besluit vanwege wettelijke termijnen in de raadsvergadering van 7 november moet nemen, ik kom daar zo meteen nog even op terug, en omdat de nodige zienswijzen zijn ingediend, heeft de agendacommissie vorige week besloten om dit raadsvoorstel voor vanavond direct oordeelsvormend te agenderen. Dat is niet gebruikelijk. Ik zal zo meteen dat nog eventjes nader toelichten. Dus het is direct oordeelsvormend, waarbij er wel ruimte is voor de sprekers. Er hebben zich tien sprekers gemeld. Inmiddels is er één afgevallen, dus het gaan er negen worden waarschijnlijk. Dat komt in ieder geval mooi uit, want dan hebben we drie blokjes van drie. Dat is in ieder geval ons voorstel. Dus steeds drie sprekers die doen hun verhaal, u luistert, maakt aantekeningen en krijgt daarna gelegenheid aan die drie sprekers vragen te stellen. Die gaan vervolgens dan naar de tribune terug, er komen drie nieuwe en dat gaat zich nog twee keer herhalen. Wie de sprekers zijn en het voorstellen, dat komt zo meteen wel. Dat lijkt me het handigste, want anders bent u vergeten voor ze hier zitten. Nog eventjes over die haast die erachter zit en het verschijnsel van combi van beeldvormend en oordeelsvormend.

Ik zei al 29 augustus heeft het college dit besloten. Dan moet je binnen drie maanden, dus dat is uiterlijk 29 november, dit door de raad laten bestendigen. De laatste raadsvergadering voor 29 november is volgende week, 7 november. Als de raad dit niet binnen drie maanden doet, vervalt de Wvg van rechtswege en dan mogen dus de woningeigenaren gewoon hun woning aan iedere willekeurige partij verkopen en dan is de gemeente de regie kwijt. Dat is niet de bedoeling. Na 29 augustus heeft het besluit zes weken ter inzage gelegen voor zienswijze, om die in te dienen. Dat loopt dan tot ongeveer half oktober. Het college heeft direct zienswijzenota opgesteld en het raadsvoorstel vlak voor de herfstvakantie aan de raad aangeboden. Maar de eerstvolgende agendacommissie was 24 oktober, dat was vorige week en die hebben dus een besluit moeten nemen. Tussentijds is er ook nog op 11 september een voorlichtingsavond geweest, informatieavond voor de bewoners. Tijdens die bijeenkomst heeft de gemeente ... Zijn de plannen van de gemeente voor de locatie toegelicht, is er ook uitleg gegeven over het waarom van het vestigen van dat gemeentelijk voorkeursrecht. Gezien het grote aantal insprekers waren er voor de agendacommissie twee opties, of vanavond insprekers beeldvormend en dan volgende week alles in de raad gaan bespreken oordeelsvormend. Tweede optie was en dat is uiteindelijk de eerste geworden, om nu beeldvormende en oordeelsvormend te combineren. Wij doen dit normaal gesproken niet. Ik heb het één keer eerder meegemaakt. Maar de agendacommissie, ik hecht eraan om dat toch even te vermelden, was unaniem van mening dat het veel beter is om het op deze manier te doen, gezien ook dat we volgende week de begroting hebben en misschien nog wel een paar dingetjes. Dus tot zover de toelichting naar aanleiding van de vraag die de heer Kleinpaste gesteld had, over het waarom het vanavond direct oordeelsvormend was. Misschien nog één ding ten overvloede, waar we het vanavond over hebben, dat is over de Wvg. We gaan het dus niet hebben over wat we met het Maasterras gaan doen. We gaan het ook helemaal niet hebben over, want daar is helemaal geen sprake van, dat de gemeente allemaal woningen gaat opkopen. Nee, het enige waar het over gaat, is dat de gemeente gebruik maakt van het recht om voor drie jaar lang de eerste gegadigde te zijn wanneer een bewoner in dat gebied zijn woning wil gaan verkopen. Dan is hij dus verplicht die woning aan te bieden aan de gemeente. Dat is het en niet meer. Waarom de gemeente van die Wvg gebruik gemaakt heeft, dat heb ik gezegd, om te voorkomen dat speculanten woningen gaan opkopen en het straks voor de gemeente wel heel erg moeilijk gaan maken, mochten ze een bestemmingsplan hebben waar blijkt dat er wat moet gaan gebeuren met de Weeskinderendijk. Dat bestemmingsplan, dat kan iedereen weten, dat ligt december ter inzage en daar kunnen ook weer zienswijzen en dergelijk op ingediend worden. Dat even wat de toelichting, deze keer wat uitvoeriger dan anders en ik denk dat dat wel nodig was. Dan wil ik nu de eerste drie insprekers, dat zijn mevrouw Huiskes, de heer Van Maastrigt en de heer Van den Berg, uitnodigen om hier aan tafel te komen. Het is het handigste, in ieder geval voor mij, om het te doen in de volgorde, zoals ik u opnoemde. Mevrouw Huiskes hier dus als eerste links van de griffier, daarnaast de heer Van Maastrigt en daarnaast de heer Van den Berg. Dan kunnen de commissieleden ook gaan proberen te onthouden van hoe ze heten. Dat is altijd wat prettiger aanspreken. Fijn dat u hier bent om uw woordje te doen. De regels die zijn helder, een inspreker krijgt vijf minuten en niet meer. Dus u moet proberen uw verhaal echt in vijf minuten te doen.

Vijf minuten en twee seconden, daar praten we niet over, maar het wordt niet vijfenhalf. Ik ben er echt streng op. Dan weet u dat. Helder? U bent er klaar voor, iedereen zit er klaar voor, dan mag u de microfoon aandoen, mevrouw Van den Berg en dan mag u proberen uw vijf minuten vol te maken.

Mevrouw Huiskes: Beste gemeenteraadsleden, in de brief van 10 oktober van het college van burgemeester en wethouders aan de gemeenteraad betreffende het toepassen van de Wet voorkeursrecht gemeente staat, te concluderen dat de percelen niet eerder in een aanwijzing op grond van de Wvg betrokken zijn geweest. De percelen zijn misschien niet eerder betrokken, maar dit is wel de derde keer dat de gemeente voor onrust zorgt in de straat. 47 jaar geleden en 16 jaar geleden zijn er ook al eigenaren uitgekocht voor de gebiedsontwikkeling Maasterras. Het stuk bevat ook onduidelijkheden. Zo worden de huidige gebruik en toekomstige bestemmingen gezegd, de huidige woningen zullen worden gesloopt en vervangen door nieuwbouw en daarbij behorende voorzieningen. Erna staat er, door deze interventie en het natuurlijk proces van aan- en verkoop kan de gemeente zo mogelijk een langdurig en kostbaar verwerkingsproces of onteigenen voorkomen. Iets verder staat er weer, eigenaren en beperkt eigengerechtigden niet worden verplicht hun rechten te verkopen. Ze zijn vrij om te bepalen of en wanneer zij tot verkoop wensen over te gaan. Voor zover ik hier soep van kan maken, kunnen wij dus blijven zitten zolang we willen, want weg gaan we niet en komt er pas een nieuwe flat en straat over zestig jaar als onze erfgenamen het huis willen verkopen. Zou wel een record zijn om honderd jaar bezig te zijn met de nieuwe wijk. Chapeau. Dit is niet het enige waar ik tegen aanloop. In het stuk staat ook vermeld dat op 11 september een informatieavond is georganiseerd. Dat is net nogmaals herhaald. Tijdens deze bijeenkomst zijn de gemeentelijke plannen toegelicht en is er ook een uitleg gegeven over het besluit tot vestiging van Wvg. We gingen naar die informatieavond om te leren wat de Wvg inhoudt. In plaats daarvan kreeg we een presentatie van 11 slides, waarin vol enthousiasme werd verteld dat onze huizen platgaan en hier flats en een busbaan voor terugkomen. Daarna was er veel te weinig tijd over voor de laatste twee slides. Dit resulteerde in een onvolledige uitleg over de Wvg en hoe je je moet verzetten. Het voelde als een psychologisch spelletje. Sindsdien hebben de wethouders dit spel volgehouden. Zo zijn de deadline voor ons om te reageren enorm krap, maar de gemeente laat wel vijf werkdagen op zich wachten als we informatie van hen nodig hebben. Dit hebben we vorige week nog gevaren met de ontwikkelingen rond de nulmeting en nu opeens dat deze vergadering oordeelsvormend is en niet pas volgende week, in verband met de planning van het college dat zij niet op orde hebben. Als eigenaar worden we enorm opgejaagd en dit beheerst ons leven volledig. Ik ben zelf zo een vijftien tot twintig uur per week bezig met dit gedonder. Stukken lezen, aanvullende informatie opzoeken, burens hiervan op de hoogte stellen met begrijpelijke teksten en een persoonlijke uitleg. Vergeet de burens op de Brandts Buysstraat niet, die wisten nog niet eens wat. Deze activiteiten zitten schijnbaar niet opgenomen in de zorgplicht van de wethouders, want dat hebben we gemist. Onder het kopje, hoe wordt dit betaald, geeft het college aan dat hier geen bijzondere kosten aan verbonden zijn. Voor de gemeente op dit moment misschien niet, maar houden jullie er wel rekening mee dat de kosten die wij als bewoners maken om te vechten voor ons bestaansrecht? Denk hierbij aan de advocaatkosten of een nulmeting.

Dan heb ik het nog niet eens gehad over de uren die ik al vrij heb genomen van mijn werk om de gemeente bij te houden en de uren die ik heb gepeinsd en er slecht van heb geslapen. Zeker door de, zoals Marc Bonekamp al zei, speciale behandeling die wij van de gemeente krijgen. Al twee maanden ligt ons leven overhoop. In de zienswijze is ook meermaals gesproken over het verloren vertrouwen in de gemeente. De gemeente vindt het zo erg, dat zij in de zienswijze nota tot drie keer toe dezelfde tekst plaatsen. De gemeente betreurt het dat het door het besluit van de vestiging van het gemeentelijk voorkeursrecht een breuk in het vertrouwen jegens gemeente bij indiener is ontstaan. Dit is uiteraard niet de bedoeling. Dat voelt voor mij erg als een copy-past van een standaard keuzetekst. Beetje teleurstellend. Dit, als dit echt de bedoeling is, als het echt de bedoeling is dat dat vertrouwen niet gekwetst kan worden, dan verzoek ik jullie het volgende, gemeenteraad: Probeer het vertrouwen te herstellen door te laten zien dat wij als bewoners, ondanks het algemeen belang, nog steeds behandeld kunnen worden als mensen. Dat kunnen jullie doen door ons rust te geven door het voorkeursrecht te verwijderen, want verkopen doen we toch niet.

De voorzitter: U heeft nog één minuut.

Mevrouw Huiskes: Maar ... Wat zei u?

De voorzitter: U heeft nog één minuut.

Mevrouw Huiskes: Prima. Ruim zat. Maar ook dan zullen we in verband met de ontwikkelingen van het Maasterras met elkaar te doen hebben. Zie er alsjeblieft op toe dat het college vanaf nu ruim op tijd menselijk, inlevend, begrijpelijk communiceert en ons de tijd geeft om te reageren en zo nodig actie te ondernemen op de plannen die ons of onze percelen betreft. Bedankt voor jullie tijd.

De voorzitter: Dank u wel. Keurig binnen de tijd gebleven en u mag blijven zitten. Straks worden er vast en zeker vragen gesteld. Mijnheer Van Maastrigt, u bent er klaar voor? Ik zal ook, mocht u dan nog aan het woord zijn, na vier minuten even een seintje geven. Dan weet u gewoon dat u richting afronding moet. Succes.

De heer Van Maastrigt: Dank u wel. Goedenavond allen. Ik zit hier, omdat mijn leven aardig op zijn kop is gezet toen ik de brief van de gemeente ontving op 31 augustus. Na het enigszins ontcijferen van de brief, waar ik later hulp voor gevraagd heb, begreep ik al snel dat het weinig goeds betekent voor mijn toekomst in dit huis. Dat bleek wel uit de prestatie die vanuit de gemeente werd gehouden, waarbij er verteld werd dat mijn huis gesloopt gaat worden en er een busbaan voor terugkomt. Ik wil niet weg. Ik heb mijn huis ... Of het verkopen. Ik heb het namelijk vijf jaar geleden als mijn eerste huisje gekocht met de intentie er oud in te worden. Tevens heb ik mijn huis van de gemeente gekocht als klushuis en nu wil de gemeente mijn huis terug. Een erg rare situatie in mijn ogen. Om daar verder op in te gaan, dit brengt ook met zich mee dat ik een mooie hypotheek in mijn eentje heb kunnen afsluiten, wat ruimte met zich meebrengt om te kunnen klussen en mezelf heel goed heb kunnen verzekeren tegen arbeidsongeschiktheid. Ik heb namelijk een zwaar beroep en maak me er zorgen over de eventuele toekomstige hypotheeklasten als ik een ander huis zou moeten gaan kopen.

Om op mijn huis terug te komen, ik woon hier fantastisch, het is een mooie, oude, karaktervolle straat met jaren-30 dijkhuizen. De stad is op loopafstand, er is veel privé, de snelweg is dichtbij in verband met werk, altijd parkeerplek voor de deur, groen voor en achter wat zorgt voor rust en diverse vogelactiviteit, waaronder meerdere beschermde vogels. Tevens wil ik toch meegeven dat er in deze hele situatie erg veel privétijd gaat zitten, waar ik totaal niet op zit te wachten, maar mijn eigen verplicht voel om mezelf en mijn thuis te moeten verdedigen. Komt vooral door de manier waarop alle gaat vanuit de gemeente. Je zou toch anders verwachten. Hopend op mijn vrije keuze in de toekomst te kunnen behouden, zou het fijn zijn als er geen Wvg komt op mijn huis. Dankjewel voor uw tijd.

De voorzitter: Dank u wel voor uw woord. Dan gaan we naar de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: '...' Punt één is, er is geen verplichting tot verkoop. Maar onze overheid schept wel de omstandigheden dat je moet verkopen en dat is niet correct. Er wordt door de overheid een marktconforme vergoeding geboden. Er is echter geen markt. De overheid is de enige gegadigde, dus ik zou voorstellen, doe een serieus voorstel over de aankoop. Dan hebben we de praktische, onmogelijke opgave om een gelijkwaardige woning te vinden in Dordrecht of directe omgeving. Het aanbod is minimaal, de vraagprijzen zijn extreem hoog en je moet heel snel handelen, anders is de woning weg. Dat snel handelen dat kan je wel vergeten natuurlijk. Dan hebben we het niet eens over het geld. Dat zou dus kunnen betekenen dat je uit Dordrecht moet vertrekken. Sommige mensen hebben een bedrijf en die hebben een netwerkje hier in Dordrecht. Hun klanten zitten in de directe omgeving. Dat schept enorm veel problemen voor onze zzp'ers. Dus al dat soort problemen zou je eigenlijk sociale kosten kunnen noemen. In het uiterste geval kan je zelfs dakloos worden. Moet goed begrijpen, je kan dakloos worden. Huiseigenaren die een bestelbus met gereedschap en aanhangwagens hun vak uitoefenen, die dus een parkeerplaats nodig hebben. Waar vinden die een woning onder deze omstandigheden? Dan hebben we oudere huiseigenaren, 80+, met een partner die ziek is en een gemeente die een zorgplicht heeft. Of is dat niet zo? Heeft een gemeente geen zorgplicht? Is er überhaupt nagedacht over de sociale consequenties van jullie beslissing? Dan heb ik nog een paar opmerkingen. Kan de aanwijzing Wvg op grond van het vigerend bestemmingsplan 2013 dienen als vestigingsgrondslag? Kan dat wettelijk? En deze wet, op basis waarvan jullie nu handelen, die vervalt op 1 januari 2024. Dat zullen jullie ongetwijfeld weten. Dus dat is een vraag waar ik graag antwoord op krijg. Als laatste, ik heb in een ver verleden wel eens gelezen dat er een correlatie is tussen de hoogte van de stadskantoor en het contact politiek en samenleving. Als voorbeeld, wij als betrokken huiseigenaren Weeskinderendijk ook zijn benaderd door één partij uit deze coalitie. De overige partijen hadden schijnbaar geen belangstelling voor onze problemen. Ik hoop dat jullie daar een keer over nadenken. Dankjewel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Berg, voor uw inspreken. Dan kunnen er nu vragen gesteld worden en ik zie mevrouw Kamphuis, de heer Bootsman en er zullen ongetwijfeld meer volgen. Mevrouw Kamphuis, u mag als eerste.

Mevrouw Kamphuis: Ik wil jullie eerst bedanken voor het inspreken. Dat geldt voor de komende sprekers ook, want ik voel het binnenkomen. Mijn vraag is, is er überhaupt één persoon die daar niet wil blijven wonen? Überhaupt één?

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, aan wie wilt u de vraag stellen? Is misschien handig, want anders krijgen we drie antwoorden tegelijk.

Mevrouw Kamphuis: Ik ben een vrouw, aan de vrouw.

De voorzitter: Dat mag u zelf, eentje mag u kiezen. Eentje mag het woord.

Mevrouw Huiskes: We hebben natuurlijk niet iedereen ... We spreken niet voor iedereen in de straat. Alleen het gevoel in de straat heerst sterk en er zijn zeker meerdere mensen die zeggen, ik ga deze straat maar op één manier uit en dat is horizontaal. Er zitten ook jonge mensen tussen, dus het is echt een poos wachten.

De voorzitter: Dank u wel voor het antwoord. Mevrouw Kamphuis, voldoende?

Mevrouw Kamphuis: Ja.

De voorzitter: De heer Bootsman.

De heer Bootsman: Dank u wel. Ik had een vraag aan mevrouw Huiskes. Er werd verteld dat die infoavond was geweest, dat eigenlijk niet toe is gekomen aan duidelijke uitdracht van de Wvg. Dus ik vroeg mezelf af of jullie als bewoners die info inmiddels wel gekregen hebben?

De voorzitter: Mevrouw Huiskes, u mag het zeggen.

Mevrouw Huiskes: Gekregen van de gemeente zeker niet. Als je kijkt op www.dordrecht.nl en je zoekt dan op de zoekterm voorkeursrecht, kan je kiezen tussen de Weeskinderdijk en nog een straat. Op die site staan letterlijk acht bestanden. Dat is alles wat je nodig hebt aan informatie. Dat zijn echt de basisbestanden. Verder ben ik gaan zoeken op advies van jullie collega's op het raadsinformatiesysteem. Dat is ook nog een uitdaging, want daarin zit een loop. Als je klikt dan zeggen ze, dit staat nu op die site en als je dan weer klikt, kom je weer op de andere site uit. Die loop ben ik heel vaak doorlopen, maar met de juiste zoektermen en Google kom je verder. Uiteindelijk ... Ik weet niet, kan jij even die map omhoogtillen? Dat is uiteindelijk alle informatie die ik heb gekregen. Dat zijn dus overleggen die jullie voorheen hebben gehad, informatie die ook in het verleden al is gedaan. Daarin zit ook informatie inmiddels van burens, omdat iemand het moet vertalen voor hen. Dat heeft mij heel veel tijd gekost de laatste tijd en van de gemeente is daar heel weinig hulp van geweest. Het stukje van de gemeente dat dat hulp is geweest, is dat niet van het college geweest.

De voorzitter: Mijnheer Bootsman, voldoende? Dank u wel voor uw antwoord. Wie nog een vraag? De heer Stolk.

De heer Stolk: Ik heb met aandacht geluisterd naar de drie mensen die ingesproken hebben en ik voel heel veel emotie. Maar wat ik ook belangrijk vind, wat vinden jullie er nu van, van de Wvg, die aangeeft en dat is toen straks ook gezegd in het voorwoord van de voorzitter, dat de Wvg er moet komen, omdat anders de speculanten ermee aan de haal gaan. Zijn jullie niet van mening dat jullie met die Wvg eigenlijk tenietgedaan wordt en dat jullie eigenlijk het slachtoffer zijn van deze regeling? Dat was mijn eerste vraag.

De voorzitter: Wie gaat er antwoord op geven? Ja, doet u het maar.

De heer Van den Berg: Dat klinkt vrij logisch natuurlijk, maar misschien kunnen jullie ons ook als speculanten zien. Wij zitten toch in dezelfde positie? Wij hebben dezelfde macht en ik zie niet zo gauw dat de gemeente naar de kroon loopt, dus dat die het hele proces doorloopt. Jullie hebben haast. Jullie hebben een planning. Mijnheer de voorzitter, wat kijkt u streng. Ik hoop dat dat een antwoord is?

De voorzitter: Als u dan uw microfoon uitdoet, dan mag mevrouw Huiskes er nog iets aan toevoegen.

Mevrouw Huiskes: Betreffende die speculatie, het is natuurlijk heel logisch, zoals er ook al net werd gezegd, dit zijn unieke huizen op een unieke positie. In het stuk staat duidelijk vermeld dat de gemeente dit doet om kosten te besparen. En dan worden die kosten maar op één persoon of in dit geval 44 huizen bespaard. Dat zijn wij. Dus dat betekent dat wij zeker meer belasting betalen dan de rest van de gemiddelde bewoner in Dordrecht op dit moment, als je het op die manier bekijkt.

De voorzitter: Mijnheer Stolk, u zei, dat was mijn eerste vraag.

De heer Stolk: De tweede vraag is eigenlijk van, als we naar het financiële aspect kijken, dan denk ik dat deze mensen voor een lage hypotheek zitten. Als ik het dus goed alles doorgelezen heb, dan lijkt het mij dat zij vragen dat, dat vraag ik dan ook aan hun, of dat juist is, dat ze eigenlijk een-op-een een andere woning, als het zover komt, tegen dezelfde waarde krijgen, als dat zij dus nu hebben. Dat wil dus zeggen dat zo een woning nu misschien 160 is, maar een nieuwe woning dadelijk drie ton en dan lijkt het mij dat de gemeente coulant moet zijn. Maar ik vraag of jullie daar ook aan gedacht hebben?

De voorzitter: Wie mag ik hem? Mevrouw Huiskes.

Mevrouw Huiskes: Daar hebben wij zeker aan gedacht en we hebben het niet alleen over lage woonkosten, zoals mijn partner net ook al zij, het is op een hypotheek, het is ook onder een hele goede arbeidsongeschiktheidsverzekering. Dus als dit ooit door zou moeten gaan, dan zijn het niet alleen de kosten, maar alle voorwaarden. Wat dus betekent dat een hypotheek alleen overgenomen kan worden als de gemeente de rest bijlegt. Wat je net zelf al aangeeft, het zijn mooie huizen. We hebben privé, we hebben een mooie achtertuin, de straat voor is hartstikke rustig. Het zijn prachtige huizen.

Als je daar een vergelijking voor zoekt, er is al gezegd, kijk maar even op Funda tijdens de informatieavond. Ik denk dat drie ton best positief is ingeschat en dat het vaak nog hoger ligt.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kamphuis nog een vraag.

Mevrouw Kamphuis: Ik hoor u net zeggen, kijk maar op Funda. Maar het ging toch niet over de verkoop? Hoe kunnen ze dat dan zeggen?

De voorzitter: Mevrouw Huiskes, u gaat weer reageren. Prima hoor.

Mevrouw Huiskes: Hoe kunnen ze dat dan zeggen? Dat is dus naar mijn idee ook echt dat psychologisch spelletje dat wordt gespeeld. Er wordt enorm bedreigd door de prachtige, pretentieuze plannen neergelegd. Maar ondertussen, hoe kunnen ze dat zeggen als het alleen om voorkeursrecht gaat en waarom moeten we dan alvast op Funda kijken? Dat vind ik een heel goede vraag.

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan mevrouw Huiskes. Ik hoor het eigenlijk van jullie alle drie. Bedankt trouwens voor het inspreken. Meerdere malen dat, wat is het nu? Zeven, acht weken geleden dat jullie dus voor het eerst te horen kregen dat hier iets mee moet gaan gebeuren of dat er wat met jullie huizen gaat gebeuren. Ik zou graag nog even echt inderdaad de bevestiging willen hebben, klopt dat? Is dat echt de eerste keer dat u het hebt gehoord? Dat vind ik wel heel belangrijk om die bevestiging te krijgen. Mijn tweede vraag is eigenlijk, ik merk de emoties en dat dat is heel begrijpelijk. Ik denk dat dat voor iedereen heel begrijpelijk is en het gaat ook om je leven, het gaat om je huis. Dus dat spreekt voor zich dat dat enorm aangrijpt. Los van die emoties, kunt u bij mij ook aangeven hoe de gemeente dit anders had moeten aanpakken volgens u? Dus eigenlijk die twee vragen, bevestiging dat u dit voor het eerst hoorde en hoe had de gemeente het anders moeten aanpakken?

De voorzitter: De eerste vraag die kan heel kort, denk ik.

Mevrouw Huiskes: Dat klopt. We hebben dat voor het eerst gehoord met de brief. Tenminste, met de brief werd het voorkeursrecht neergelegd. Daarna kwam er een brief met de uitnodiging voor de informatieavond op 11 september. Tot die tijd was voor ons de kennis, wij blijven staan als stadszicht. Op die avond, waarop we dus informatie over de Wvg kregen, kregen we de klap in ons gezicht dat de huizen platgingen en dat er een flat en een busbaan voor terugkwam. Dat is op 11 september voor het eerst duidelijk geworden.

De voorzitter: En de tweede vraag?

Mevrouw Huiskes: Hoe jullie het anders hadden kunnen doen. Bijvoorbeeld met de brief van de Wvg, ik snap dat dat een juridische brief moet zijn, dat moet ook om het juridisch op orde te brengen. Aan de hand ...

Daarnaast kwam er een brief met uitleg en die uitleg die gebruikte bijvoorbeeld al woorden waarvoor ik, ook vanuit mijn werk ook best vaak moeilijke woorden moet gebruiken, maar ik heb echt Google moeten gebruiken om de brief te vertalen. Dat was de uitlegbrief. Naast die uitlegbrief is er dus op die avond heel weinig ruimte geweest voor de uitleg over de Wvg hoe we ons kunnen verdedigen. De data zijn niet goed doorgegeven. In eerste instantie waren wij er allemaal van overtuigd dat we volgende week konden gaan inspreken en dat er volgende week een beslissing is gemaakt. Sinds vorige week maandag weten we pas dat we vandaag kunnen inspreken en hebben we daar ook weer op moeten instellen. Dus de gemeente had ten eerste veel duidelijker kunnen communiceren. Ook begrijpelijk. Het is niet moeilijk om in een brief te zeggen, dit woord dat is moeilijk, maar dat betekent dit en dat of dat betekent voor jou dat dit en dat gebeurt. Begrijpend, inlevend en persoonlijk schrijven. Dat kunnen jullie ook heel veel vinden op internet. Heel veel bedrijven maken daar ook gebruik van. Een gemeente zou dat ook moeten kunnen. En bijvoorbeeld, waarom is er niet een loket geweest? Waarom is er niet een ruimte geweest voor ons om op een maandagavond of een woensdagavond of wat er dan ook uitkomt gewoon langs te kunnen gaan voor vragen? We hebben nu wel eventueel ook vragen kunnen doen voor een afspraak per mail, maar als je de gemeente belt, krijg je nul op rekest, duurt het weer vijf werkdagen. Je loopt overal op vast en dat is gewoon niet wat we van de gemeente hadden verwacht als onze overheid.

De voorzitter: Dank u wel voor uw antwoord. De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, ik heb dan toch nog een vraag. Ik begrijp heel goed dat door elkaar loopt. De voorzitter zei het al, officieel is de Wet voorkeursrecht natuurlijk geen verplichting tot verkopen, maar dat komt natuurlijk. Is niet zonder reden. Het komt, omdat er plannen achteraankomen. Dus dat begrijpen we allemaal. Ik begrijp ook allemaal dat u niet graag uw huis uit wil. Dat is wel heel duidelijk. Maar ik voel ook heel veel onrust over uw financiële toekomst. Zou het nu helpen, stel ... Dat is een stel. Dat is een stelvraag is altijd een lastige, maar stel dus, u zegt, er zit niks anders op dat we ons huis uit moeten op enig moment. Daar gaat deze Wet voorkeursrecht nog niet over, maar dat komt er ooit wel achter vandaan. Als we dan financieel gerust kunnen gesteld worden dat de gemeente ons goed gaat helpen, dat we goed terecht kunnen. Maakt dat ... Wordt u dan rustiger of zegt u, daar gaat het niet ons niet om, want we willen gewoon blijven wonen?

De voorzitter: Mevrouw Huiskes.

Mevrouw Huiskes: Kijk, zoals u zelf al een paar weken geleden aangaf in een overleg, we wonen aan de rand van de binnenstad en dat is gewoon een heel fijne plek. Dus al zou het financieel allemaal zo zijn, is de positie waar wij nu in wonen prachtig en onvervangbaar. Ook daarnaast is er ook gewoon echt ziel en zaligheid in die huizen gestoken. Het is door jullie als gemeente verkocht als klushuis. Als je dan vijf jaar later terugkomt, dan is dat klushuis geen klushuis meer, maar een lievelingshuis geworden, waar echt niet zomaar uitgestapt wordt. Ook niet als dat financieel volledig wordt gedekt.

De voorzitter: Mijnheer Van der Kruijff, voldoende antwoord?

De heer Van der Kruijff: Het was heel duidelijk. Ik ben ook wel benieuwd. Ik begrijp dat u partners bent? Misschien vindt u wel samen hetzelfde, maar als u wat anders vindt, ik ben benieuwd hoe de anderen er ook over denken.

De voorzitter: Met die andere bedoelt u?

De heer Van der Kruijff: Sorry, de heer Van den Berg.

De heer Van der Berg: Sorry?

De heer Van der Kruijff: De heer Van den Berg. Hoe zit dat voor u? Zegt u nu ...

De heer Van der Berg: Ik heb een slecht gehoor '...'

De heer Van der Kruijff: Als u op termijn in het vooruitzicht wordt gesteld dat u niet in de financiële problemen en dakloos, gebruikte uzelf, zal worden, zou u ...

De heer Van den Berg: Voor sommige bewoners zou dat gelden.

De heer Van der Kruijff: Dat was mijn vraag.

De heer Van den Berg: Er zijn mensen die in de bijstand zitten. Er zijn mensen die dat huisje afgelost hebben, een heel klein inkomen hebben. Die zijn kansloos. En als je een bepaalde leeftijd hebt misschien, als ik heel slecht over jullie denk, zou je voor kunnen stellen, ga maar naar een zorgcentrum of een aanleunwoning. Terwijl die mensen nu zelfstandig zijn. Dat zijn oplossingen voor jullie, maar ik wil een oplossing voor de bewoners. Dat is die zorgplicht waar ik aan refereerde.

De voorzitter: Goed. Dan, ik zie de heer Stolk nog en dan denk ik dat we daarna zo ongeveer naar de volgende drie sprekers moeten, want er komen er nog meer. De heer Stolk.

De heer Stolk: Een korte vraag aan de heer Van den Berg. Die had het over de Wvg, dat hij in 1-1-2024 die wet vervalt. Hoe moet ik dat zien? Want we moeten dus half november de beslissing nemen, maar als wij wachten, dan is die wet vervallen.

De voorzitter: U mag reageren. Even het knopje indrukken.

De heer Van den Berg: Ik ben niet voldoende op de hoogte van het recht. Maar als je een initiatief neemt in 2023 en de wet verandert op '24 terwijl het initiatief uit '23 doorloopt, weet ik niet wat kracht van wet is. Er zit hier vast iemand in het gezelschap die kan zeggen van, het zit zo en zo.

De voorzitter: Ik denk dat het wijs is ... Het is verleidelijk om zelf het antwoord te geven, maar om die vraag straks aan de wethouder te stellen.

De heer Stolk: Dank u wel.

De voorzitter: Bij het oordeelvormende stukje.

De heer Van den Berg: Dat heb ik niet goed begrepen. Wat zei u verder?

De voorzitter: Ik heb mijn collega daar gezegd, dat hij de vraag straks het beste kan stellen aan de wethouder, want daarvan mag je verwachten dat die inderdaad het antwoord wel kan geven. Want het is niet onze taak om die antwoorden te geven. Ik wil jullie alvast hartelijk bedanken voor het inspreken. Neem plaats op de tribune en ga luisteren naar uw burens. Dat zijn de heer of mevrouw, dat is mij niet duidelijk op het papier, Labruijere, mevrouw Van Wijk en mevrouw Van Genderen. En graag in die volgorde, dus eerst Labruijere, dan Van Wijk en als derde daar Van Genderen. Fijn dat u er bent en u hebt net gezien hoe het gaat en de spelregels die zijn ook bekend. U krijgt vijf minuten en na vier minuten geef ik even een seintje van, u hebt nog een minuut, dus houdt er rekening mee. Wat is nog zo belangrijk dat beslist gezegd moet worden? Gaat vast lukken. Hopen we.

Mevrouw Labruijere: Dank u wel. Geachte raadsleden, hier zit ik dan. Het voelt als tot vleesgeworden flashback. De geschiedenis herhaalt zich. Het is dus zestien jaar geleden, het was een mooie zonnige dag en ik zat 's avonds niet te genieten in mijn tuintje, maar ook toen zat ik hier en in te spreken voor de raadsleden. Om te vechten voor mijn eigendom en mijn recht. Ook toen waren er plannen van het Maasterras en ook toen wilde de gemeente onze huizen opkopen en toen heb ik dus ook gesproken. Toen was er geen sprake van een Wvg. Echter wel brieven van de gemeente. Meerdere. Met de juridische inslag, maar wat mij vooral is bijgebleven, was de dreigende taal die daarin werd gebruikt. Het kwam erop neer dat je beter zo snel mogelijk je huis aan de gemeente kon verkopen en daarmee beter af zou zijn om problemen in toekomst te voorkomen. Liever gezegd, voor je eigen bestwil. Ja, dit voelt als een tot vleesgeworden flashback. Veel huiseigenaren hebben zich destijds laten weggagen. Gevolg: antikraak, huurders, verloedering van de Weeskinderendijk en overlast op verschillende manieren. Na zo een negen jaar onrust, onzekerheid, verminderd woongenot ging de vlag uit, want de plannen waren geschrapt van de gemeente. Dus het opknappen begon en de leefbaarheid en het woongenot steeg. Maar helaas, september dit jaar, juridische brief op de deurmat. Besluit van burgemeester en wethouder, kennisgeving van het voorkeursrecht van gemeenten. En ik dacht, ze gaan het weer proberen. Dat was mijn eerste gedachte en ik dacht ook nog, natuurlijk. Dus de brief is zo op de tafel beland. Maar na verontrusting bij bewoners werd er een voorlichtingsavond gegeven, speciaal voor ons. Maar in plaats van uitleg van de Wvg, was het de presentatie van plannen Maasterras, met de boodschap tot onze huizen weg moesten. Het voelde alsof het door mijn strot werd gedouwd. Ook de brief op de deurmat van de Wvg was slechts een handgranaat, maar de presentatie, daar werd de bom echter gegooid en wel door de gemeente. Er werden goede vragen gesteld die avond. Helaas volgde er weinig en geen duidelijke antwoorden. Uitleg Wvg bleef uit. En inderdaad het advies van Funda, hij is al voorbijgekomen, kijk maar of je iets ziet. Deze woorden zijn echt in mijn hoofd blijven hangen. De Wvg, de gemeente wil dus een monopolie beleggen op de Weeskinderendijk.

Laten we wel wezen, dat betekent dat er maar één opkoper is. Wat doet die prijs dan met onze huizen? Het komt zeker niet ten goede. Vraag en aanbod is al verstoord. Volgens mij is dit een blijk van angst van de gemeente, want stel je voor dat het extra geld gaat kosten voor de gemeente, die in het kader van algemeen belang te werk gaat. Maar waar is ons belang dan in deze? Iedereen wil er wel beter van worden. Gemeente Dordrecht, nieuwe huisbewoners, projectontwikkelaars, sloopbedrijven, bouwbedrijven, enzovoorts. En natuurlijk dat mag, maar tot zover worden wij er alleen slechter van. Dit kost allemaal zoveel emoties, tijd en energie en wie gaat dat vergoeden? Inkomstenderving, dat heb ik ervan. Elke dag kost dit tijd: uitzoeken, dingen organiseren, regelen, overleggen met de bureaus, acties ondernemen en ga zo maar door. En ja, ik voel mij verplicht om mijn tijd en energie hierin te steken. Ik moet wel, zolang de gemeente het nalaat om ons transparantie te geven en behulpzaam te zijn. In plaats daarvan wordt ons onduidelijke informatie verschaft en informatie weggelaten. In de tijdstrekke waarin dit allemaal gebeurd is, kunnen wij echt slecht reageren. Ik voel me als bewoner niet goed geïnformeerd en niet goed gehoord en niet serieus genomen.

De voorzitter: U heeft nog een minuut.

Mevrouw Labruijere: Terwijl er tegelijkertijd met geld wordt gesmeten: Mecanoo, plannen, adviesbureaus, opkopen huisjes Weeskinderdijk, verkopen huisjes, opkopen huisjes. Als ik zo met mijn financiën om zou gaan, heren en dames, dan was ik allang failliet geweest. Welk plan wordt er nu uiteindelijk uitgevoerd? Het is onbekend. Het bestemmingsplan is er niet. Hoever is de onderhandeling met Rijkswaterstaat en Zwijndrecht betreffende de brug? Hoe staat het met de rangeerterrein en de NS? En blijven onze huizen nu wel of niet staan? Maar de gemeente wil wel Wvg op onze huizen. Weer onduidelijkheid, weer onrust, weer boosheid en weer verdriet. Ik voel me klemgezet en in een hoek gedreven voor de tweede keer. Dus gemeente wil blijkbaar graag iets op basis van iets wat ze nog niet hebben. Ik ben een bewoner, dus mijn vraag, raadsleden, zie erop toe dat wij goed worden geïnformeerd en correct worden behandeld en dat onze behoeftes erkend worden. Dus geen Wvg en dat zou voor ons al een stuk meer rust betekenen in deze onrustige en emotionele tijd. Dank.

De voorzitter: Keurig gedaan. Dank u wel hoor. Dan gaan we naar uw buurvrouw, mevrouw Van Wijk.

Mevrouw Van Wijk: Beste aanwezigen en dat geldt voor iedereen. Voordat ik mijn verhaal doe, wil ik jullie even vragen om naar jezelf te kijken. Als het vanavond om jullie huis zou gaan, om jullie thuisgevoel en om jullie veiligheid, welke keuze zullen jullie dan maken? Hoe kijken jullie dan? Het is zo belangrijk. Mijn bestemmingsplan 1 juli 2022, toen heb ik het huis gekocht op de Weeskinderdijk. Alles uitgezocht op allerlei manieren, inclusief kadastrale tekeningen en kadasters. Als zelfstandig ondernemer is het heel moeilijk om een hypotheek te krijgen. Gaat me niet meer lukken, want ik heb nog niks opgebouwd. Het huis hard gespaard, veel gewerkt en naar Dordrecht. Een huis voor veiligheid. Echt veilig voelen, dat is toch een thuisgevoel? Ja, een straat, eenrichtingsverkeer, het is bijna, laat ik het niet uitspreken. Voorkant en achterkant, een huis met vrijheid. Tuurlijk wist ik dat er naast mijn huis een bufferhuis zou zijn en dat er plannen waren, maar die plannen stonden vast.

Dat is mij toen verteld. Het bufferhuis, dat nam ik voor lief en de onrust met de verbouwingen en plannen heb ik ook voor lief genomen. Is ook geen bezwaar tegen. Maar ja, het huis opknappen, geld in steken, liefde, veiligheid en iets opbouwen, dat geeft een gevoel van welkom in Dordrecht en daar ben ik ook heel blij mee geweest. Wat is mijn voorkeursrecht? Zoals ik al tegen jullie zeg, een thuisgevoel, vrijheid, ontwikkelen, net als Dordrecht ook wil ontwikkelen. Ik snap het echt wel, maar niet in eenrichtingsverkeer. Goed doen voor de inwoners voor Dordrecht was mijn voorkeursrecht, dat ik daarvoor naar Dordrecht ben gegaan. Niet stilstaan en zeker niet iets wat jaren kan gaan duren. Dan kwam ik tegen grondwetartikel 1 en 3. Gelijkheid, wat is hier gelijkheid? In artikel 3 zelfs gelijkheid in instanties. Op dit moment voel ik echt geen gelijkheid in instanties. Dus hoezo kan ik niet zelf bepalen? Bepalen zoals ook een brief met moeilijke woorden waar ik echt heel vaak heb moeten lezen, beschermingsinstrument aangewend bij verkoop aan gemeente Dordrecht. Ik wil toch zelf bepalen. Ook buitensporige grondprijstijgingen. Hoezo de gemeente Dordrecht wel en ik niet? We zijn toch gelijk daarin. Ik heb geen plannen om weg te gaan, maar je gaat over dingen nadenken waar je liever niet over na wil denken. Dit is toch mijn bestemmingsplan, maar nu wordt het allemaal anders. Hoezo mag ik niet het natuurlijk proces doorgaan van aankoop en verkoop binnen mijn gebied en de gemeente wel? Ik ben toch degene die hard heb gewerkt en gespaard en in goede orde leef om een veilige plek te hebben. Daar heb ik toch recht op als mens zijnde? De Nederlandse Grondwet artikel 10, iedereen heeft recht op eerbieding. Eerbied van zijn of haar persoonlijke levenssfeer. Persoonlijke vrijheid wordt niet gehinderd. Op dit moment vind ik echt dat onze persoonlijke vrijheid wordt gehinderd op allerlei manieren. Het doet me echt zeer en ik merk ook als ik dit uitspreek, dat mijn hart gaat kloppen en ik vind het bijna niet meer menselijk. Natuurlijk horen jullie de emotie, maar het gaat wel om thuis. Nou gemeente Dordrecht, ik vind dit niet alles zelf nu ik al hier sta ... Even wachten. Nou gemeente Dordrecht, ik vind dit alles, zelfs nu ik hier sta en alles mee moet maken, doorleven, door jullie brieven, dat mijn persoonlijke vrijheid echt wordt verhinderd. Eén vraag daarom, voorkeursrecht, laat het niet doorgaan op onze woningen, alsjeblieft. Woningen en dat bestemmingsplan blijft zoals het was voor 1 juli 2022, want daar hebben wij allemaal onze keuzes opgemaakt. Ik heb nog wel een vraag, hoezo zijn er al meerdere woningen door de gemeente gekocht bij ons in de straat? Dus er is veel meer op de achtergrond aanwezig dan wij weten. Dat vind ik geen eerlijke zaak. Het wordt niet duidelijk aan ons overlegd. Dit is eigenlijk wat ik graag met jullie wilde delen en dank jullie wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Wijk. Dan gaan we naar mevrouw Van Genderen.

Mevrouw Van Genderen: Unheimisch, dat is het gevoel wat mij sinds het ontvangen van de brief heeft bevangen. De stukadoor was nog bezig in mijn huis. Net een grote verbouwing aan de gang, toen ik op vrijdagmiddag de projectleider aan de telefoon had. Mijn vraag aan hem was, wat wil je gaan doen met het voorkeurrecht op mijn woning? Dat het niet bij een voorkeursrecht zou blijven, was mij wel duidelijk. Hij vertelde mij geheel in lijn met de latere buurtbijeenkomst, door de gemeente georganiseerd, dat het inderdaad niet bij voorkeursrecht zou blijven. De plannen zijn bekend.

De bedoeling is dat over zo een jaar of vier, of langer als de procedure uitloopt, onze huizen moeten wijken voor de nieuwe wijk. Begrijpelijk. Ik erken de woningnood en ik begrijp dat de gemeente de verantwoordelijkheid heeft om extra woningen te realiseren. Jullie zien waarschijnlijk naast onze belangen ook de belangen van alle mensen die op zoek zijn naar een woning. Ook begrijpelijk dat er gekeken wordt naar de grond van onze huizen en daar zit juist voor mij het cruciale punt. Voor jullie zijn het huizen, voor mij is het een thuis. Sinds het ontvangen van de bewuste brief is mijn thuisgevoel weg. Ik voel me niet meer thuis in mijn eigen huis. Jullie willen mijn huis hebben en dat bezorgt mij een unheimisch gevoel. Dat unheimische gevoel werd zeker niet minder toen ik alle zienswijzen, met het verweer vanuit de gemeente, las. Dit was een bijlage bij de agenda van deze avond. In elke zienswijze is in meerdere of mindere mate verwezen naar de verwachte onteigening. Terecht en daar wordt op gereageerd dat hier geen sprake van is, dat het alleen maar over de Wvg gaat. Deze manier van reageren, bevestigt voor mij weer dat unheimische gevoel. Begrijpt de gemeente dat dit proces invloed heeft op de manier waarop ik mij thuis voel in mijn huis? En niet alleen vanaf daadwerkelijk onteigenen nu. Zomaar wat dingen die me bezighouden: Eiken vloer op laten knappen? Niet doen. Nieuwe badkamer? Niet doen. Verfwerk bijwerken? Niet doen. Net gestuukte muren sauzen? Niet doen. Lampen ophangen? Nou, nog net. Nieuwe planten mijn tuin? Natuurlijk niet. Mijn huis is mijn thuis niet meer. In mijn zienswijze heb ik aangegeven dat ik van de gemeente een royale houding verwacht en dat geen inzet van een derde partij nodig is om een passende vergoeding te krijgen. Hierop wordt gereageerd dat de gemeente zich natuurlijk inzet vanuit een betrouwbare houding. Ik vraag me af, hoe betrouwbaar ben je als mensen aan de Weeskinderendijk Noord LandRaad als derde partij nodig hebben gehad om 60.000 euro extra van de gemeente te krijgen. Ook dat geeft mij een unheimisch gevoel. Mijn vraag is om royaal en betrouwbaar te zijn in het onderhandelen en te kijken naar de individuele bewoner. Wat voor mij goed is, kan voor een ander niet goed zijn en andersom. Maak het ons gemakkelijk. Door het willen slopen van mijn huis en dat van 43 anderen, ontstaat de ruimte voor 200 tot 400 extra woningen. Dat lijkt mij voldoende perspectief bieden voor een ruime en een royale compensatie. Kortom mijn unheimische gevoel, mijn huis is mijn thuis niet meer. Het verweer op mijn zienswijze. De gemeente doet alsof het alleen over de Wvg gaat, maar de plannen erachter laten ze liggen. Het is niet meer zinvol om nog enige investering in mijn huis te doen. Mensen aan de Weeskinderendijk Noord hebben met deze gemeente de ervaring dat er geen passende compensatie werd gegeven. Derde partij was nodig. Mijn vraag, wees betrouwbaar, royaal als mijn vertegenwoordiger in de raad.

De voorzitter: Dank u wel. Ik wilde net zeggen, u heeft nog een minuut, maar u heeft ...

Mevrouw Van Genderen: Niet nodig.

De voorzitter: Keurig verwoord in vier minuten. Dat kan ook hoor. Ik zie de heer Den Hartog. Ik zie ... Jullie doen het allebei? Laten we maar beginnen met de heer Den Hartog.

De heer Den Hartog: Dank u wel, voorzitter en dank voor de sprekers. Ik denk dat de emoties heel duidelijk, voor mij in ieder geval, heel invoelbaar zijn. Er werd net gevraagd, wat zou je doen als het je eigen woning betreft? Het lijkt me duidelijk dat iedereen daarvoor vecht. Mevrouw Van Genderen zei wel net van, maar ik snap ook wel iets over de woningnood. Dat is een beetje het dilemma waar wij ook voor zitten. Ik hoor mevrouw Van Genderen ook zeggen dat er, als het gaat om een ruimhartig te compenseren, dat zo klonk het en dat is mijn vraag aan u. Daarna wil ik ook vragen aan de andere twee of dat voor u ook zo zou gelden. Als die compensatie ruimhartig is, zou u dan positiever hiertegenover staan?

De voorzitter: Dan beginnen we met mevrouw Van Genderen.

Mevrouw Van Genderen: Besef dat dit een zeer persoonlijk antwoord is, maar mijn antwoord is ja. Je kan alleen wel je afvragen, wat is ruimhartig? Tegelijkertijd weet ik ook, ik heb een goede baan, ik ben nog jong, ik kan veel hypotheek krijgen. In die zin is het natuurlijk beroerd voor mijn maandlasten, maar ik kan op zoek gaan naar een woning die voor mij erop vooruitgaat. Maar ik denk dat ik hierin één van de weinigen wellicht ben en niet iedereen staat er hetzelfde in.

De voorzitter: Dat gaan we nu horen. Mevrouw Van Wijk, hoe staat u daarin?

Mevrouw Van Wijk: Zoals ik al zei in mijn woord, als zelfstandig ondernemer krijg ik nooit geen hypotheek meer. Dus voor mij is het gesloten hoofdstuk dan en dat vind ik moeilijk.

Mevrouw Van Genderen: En daarvan denk ik dan, als ik daarop mag terugkomen, dan moet je als gemeente gewoon met drie ton over de brug komen. Maakt voor mij niet uit dat je mij dan iets minder geeft. Ik bedoel drie ton bovenop de taxatie, dat je mij dan iets minder geeft, is voor mij geen probleem. Daarom bedoel ik individueel. Ga met iedereen om tafel, zodat iedereen tevreden is.

Mevrouw Van Wijk: Of neem mij in dienst, dat ik gewoon een hypotheek krijg.

De voorzitter: U bent helder. Mevrouw Van Wijk, u was ook helder. Als u hem uitdoet, dan kan mevrouw Labruijere ook nog eventjes reageren.

Mevrouw Labruijere: Ruimhartig is een ruim begrip. Dat is het enige wat ik ervan kan zeggen. Ik wil eerst feiten zien en cijfers en dan pas kan ik geloven of ik überhaupt een beetje weer vertrouwen krijg in het hele proces.

De voorzitter: Dank voor uw antwoorden. Mijnheer Bootsman, u wilde ook nog een vraag stellen?

De heer Bootsman: Voorzitter, dank u wel. Bedankt ook weer aan de sprekers. Ik heb een vraag over ... Meerdere sprekers in deze ronde geven ook aan, het gaat niet bij voorkeursrecht blijven en nu staat dat natuurlijk niet in de stukken. Dus ik vraag mezelf heel af, is dat echt zo duidelijk tegen jullie gezegd?

De voorzitter: Wie? Mevrouw Van Genderen, u knikt, dan kan u het ook wel met woorden doen, denk ik.

Mevrouw Van Genderen: Zeker weten. Ik zie daar de heer Bonekamp zitten. Die heb ik op vrijdagmiddag 1 september aan de telefoon gehad. Die heeft het mij verteld. Ik heb Monique Pronk gesproken. Die heeft het mij ook verteld. Heel de bijeenkomst 11 september is er over gegaan. 100 procent.

De voorzitter: Dat is een duidelijk antwoord. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Mijn vraag is aan mevrouw Labruijere. U gaf in uw verhaal aan dat ook in het verleden dat er brieven werden verstuurd naar u door de gemeente en u sprak over dreigende taal die werd gebruikt in de brieven, vermomd in je eigen bestwil. Ik schrok daar best wel van en ik zou eigenlijk willen vragen, kunt u daar iets concreter over zijn? Dat vind ik nogal ... Ik vind dat nogal iets, op de manier waarop we bewoners ...

De voorzitter: Ze zit er al helemaal klaar voor.

Mevrouw Pichel: Ik merk het. Dus daar zou ik eigenlijk even mee willen beginnen, met die vraag.

De voorzitter: Ga uw gang.

Mevrouw Labruijere: Dank u wel. Wij hebben destijds inderdaad een paar brieven gehad, eigenlijk best juridische taal aangeschreven, maar daarin heb ik die brief echt drie keer moeten lezen om goed te achterhalen, wat willen ze nu? Want de brief begon ook eigenlijk meteen met het slecht nieuws brief, het is beter om uw huis aan ons nu te verkopen. Daar kwam het eigenlijk gewoon op neer. Ik heb echt drie keer de brief moeten lezen om te begrijpen en uiteindelijk te concluderen dat ze dat misschien wel heel graag willen, maar dat dat niet hoeft. Dat was ... Het is heel jammer, ik heb namelijk toen alle huizen weer in de verkoop gingen en allemaal weer particulier bezit waren, heb ik de hele boel weggegooid, want die nare herinnering hoef ik niet meer, dus ik kan het helaas niet weerleggen met zwart op wit en dat had ik heel graag gedaan. Is uw vraag genoeg beantwoord?

De voorzitter: Mevrouw Pichel, daar kunt u antwoord op geven.

Mevrouw Pichel: Die vraag is genoeg beantwoord. Mag ik nog een aanvullende vraag stellen?

De voorzitter: U mag nog een vraag stellen.

Mevrouw Pichel: Mijn aanvullende vraag is, wat doet dat met u als dit de ervaring is van zo een brief, om dit te krijgen van uw gemeente?

De voorzitter: Mevrouw Labruijere.

Mevrouw Labruijere: Gaat dit over de eerste brief of over de recente brief van september van de Wvg?

Mevrouw Pichel: De recente brief.

Mevrouw Labruijere: Zoals ik al zei, ik dacht eigenlijk het zal wel. Dit hebben jullie toch al geprobeerd? Dat was mijn eerste reactie. Echter, na de voorlichtingsavond, toen werd er wel echt duidelijk gemaakt, maar dit zijn de plannen en jullie huizen staan in de weg, dus die moeten weg. Ik heb er twee dagen over gedaan om het eigenlijk te laten bezinken en toen ben ik echt over de flos gegaan, om het zo maar even te zeggen. Toen ben ik er al een week echt van de kaart geweest, omdat ik dacht, huis weg? En waar moet ik dan naartoe? Wat? Waar dan? Ik heb een eigen zaak, ik heb een bus, ik heb een aanhangwagen, ik heb prima parkeerruimte en slechte mogelijkheden tot een hypotheek. Zoals vele anderen denk ik met die zelfstandig zijn. Dus dan is dat wel slikken en schrikken en zeker als je de ruimte nodig hebt.

De voorzitter: Voldoende, mevrouw Pichel? De heer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank. Dank ook voor het inspreken aan alle sprekers, ook de eerdere ronde. Vraag aan mevrouw Van Wijk. U noemde ergens in uw verhaal dat ook op dit moment al woningen door de gemeente verkocht zijn. Bedoelt u dan in het stuk waar nu de vestiging op Wvg op is of bedoelt u dan het eerdere stuk Weeskinderendijk waar dat eerder op gevestigd is?

Mevrouw Van Wijk: Van het bufferhuis en dan is het drie huizen verderop. Want ik vond het heel erg. Het was een jong gezin, het huis stond te koop. Ik heb die mensen aangesproken. Ik vond het zo vervelend dat ze twee hypotheeken hadden en dan zo een brief binnenkrijgen. Toen hebben hun mij zelf verteld dat de gemeente hun huis hebt opgekocht voor het bod wat ze hebben gekregen. Dus twee huizen verder. Nee, één, twee, drie, derde huis naast mij. Dus daar schrik ik dan echt van.

De voorzitter: Duidelijk, mijnheer Noldus?

De heer Noldus: Ja.

De voorzitter: Ik kijk rond. Als er niemand meer is, dan gaan we naar het volgende drietal. Dank u wel. U mag ook naar de tribune en dan nodig ik uit mevrouw Hollenberg. Als u naast de griffier wil gaan zitten. De heer Minnebreuker had zich nog niet gemeld, is die inmiddels binnen? Zo niet, dan beperken we ons tot twee. Want de heer Dekker heeft zich afgemeld. Dan hebben we nog mevrouw Pelyvas. Dank u wel voor uw komst en mevrouw Hollenberg, u weet inmiddels hoe het werkt. Als u het knopje indrukt, dan mag u gaan spreken en dan gaat de tijd lopen. Succes.

Mevrouw Hollenberg: Goedenavond. Laat ik beginnen door te zeggen dat ik hier wel ben. Dat is niet omdat ik dat wil, maar omdat ik me gedwongen voel vanwege de manier waarop de gemeente met ons omgaat. In 2021 zijn er vier stadslabs geweest over de plannen voor het Maasterras.

Ik vond het toen al vreemd dat hier weinig ruchtbaarheid aan is gegeven en zeker dat de inwoners van de Weeskinderdijk hier niet over zijn geïnformeerd. Sorry als ik niet goed verstaanbaar ben. Zelf zag ik het toevallig op Facebook voorbijkomen en ben bij drie van de vier stadslabs aanwezig geweest. Daar heb ik elke keer geïnformeerd wat er met onze huizen ging gebeuren en heb telkens te horen gekregen dat deze bleven staan. Zowel van de mensen van Mecanoo als de mensen van de gemeente. Had ik geweten wat er nu geflikt wordt, had ik toen de namen genoteerd. In de nieuwsbrief van de gemeente van 21 december 2021 staat dat de gemeente vier miljoen heeft gekregen om te starten met betaalbare woningen. Er kon gestart worden met 626 woningen in het eerste deelgebied. Hierop wordt het gebied van het Indofin-terrein aangegeven, maar onze huizen vallen buiten het kader en staan nog steeds in het plan. Ik begrijp dat er woningnood is en dat daarvoor huizen gebouwd moeten worden. Maar op dat moment was mijn enige zorg, wat gebeurt er met mijn huis als ze gaan bouwen of heien? Daarna hebben we twee jaar niets gehoord. Dat kan zijn door de covid. Dat weet ik niet, maar ik moest ook gewoon werken, dus ik neem aan dat de gemeente ook gewoon gewerkt heeft. Ik zag wel dat er inmiddels een andere projectmanager was. Op 1 september jongstleden kregen we de aangetekende brief over de Wvg. Ik heb mezelf laten informeren en begreep dat dit een procedure was die door de gemeente gevolgd moest worden. Geen paniek dacht ik dus. Ik heb mijn huis namelijk gekocht met de bedoeling nog een keer te verhuizen en dat is horizontaal. Dat er een Wvg op komt te liggen, moet dan toch niet uitmaken? Want ik ben toch niet van plan het aan wie dan ook te verkopen. Op 11 september kregen we de uitnodiging voor uitleg van de Wvg en de ontwikkelingen van het Maasterras. In de uitnodiging staat dat duidelijk, het betekent niet dat u verplicht bent uw huis te verkopen. Nog niets aan de hand dus. Tijdens de bijeenkomst waren er boze medebewoners en ik dacht alleen maar, jongens, doe eens rustig aan, het is een procedure. Maar na vijf minuten was die gedachte als sneeuw voor de zon verdwenen. Toen werd er namelijk even out of the blue verteld dat onze huizen gesloopt gaan worden. Ik kan u vertellen, dat valt echt even koud op je dak. Er werden zelfs nog grapjes gemaakt en dat we alvast maar op Funda moesten gaan kijken. Maar over de Wvg is niet meer gesproken. Vanaf dat moment ben ik er continu mee bezig. Ik sta ermee op en ik ga ermee naar bed. Op mijn werk kan ik me moeilijk concentreren, omdat dit almaar door mijn hoofd spookt. Wat moet ik nu doen? Ga ik wat anders zoeken? In hoeverre financiert de gemeente mijn hypotheek, mijn verhuiskosten en vooral waar moet ik heen? Een hogere hypotheek kan ik niet betalen en inmiddels kan ik vanwege mijn leeftijd ook geen hypotheek meer krijgen. Wie vangt dit financiële gat op en waar vind ik zo een leuk, betaalbaar huis met tuin, rust en dicht bij het centrum? Onze straat is al groen, één van de speerpunten in uw plan. Die mooie bomen bij ons moeten verdwijnen vanwege een busbaan. Een busbaan die vanaf de brug moet komen, die van Rijkswaterstaat is en die Rijkswaterstaat helemaal niet autovrij wil maken, laat staan verleggen voor een busbaan. Dat ik niet verplicht ben mijn huis te verkopen, slaat dus nergens op, want uiteindelijk verwacht u dat ik het aan de gemeente ga verkopen. U heeft het over mijn huis en mijn grond, waar ik helemaal geen afstand van wil doen. Gebruik dus niet de Wvg als smoes om mijn huis in uw bezit te krijgen, zodat u het kan gaan slopen. Ga eerst eens met de grote partijen om de tafel, Rijkswaterstaat en de NS, want als zij niet meewerken in dit absurde voorstelplan, dan kan het niet eens doorgaan. Maar dan heeft u ons wel een hoop ellende bezorgd en dat zouden we kunnen ...

We kunnen het dan niet eens verkopen vanwege de Wvg. Dus ik ben tegen de Wvg. En tenslotte, mijnheer de voorzitter, wil ik u even zeggen, vorige week heeft u ons bedankt voor onze komst en gezegd dat wij ons goed hebben gedragen. Ik ga ervan uit dat u dat niet slecht heeft bedoeld. Maar wij zitten hoog in onze emoties en dan is het erg denigrerend als je zo een opmerking krijgt. Ik hoop dat u daar voortaan over na wilt denken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor u inspreken. Om heel even op uw laatste opmerking in te gaan. Mijn opmerking toen was zeker niet denigrerend. Ik was gewoon verbaasd. Als collega-raadsleden moeite hebben anderhalf uur stil te zijn en het achter mijn rug was het wel stil. Vond ik dat gewoon echt oprecht een compliment waard en niets anders. Zo was het bedoeld.

Mevrouw Hollenberg: Ik begrijp dat het niet slecht bedoeld was, maar in onze emoties is dat wel ...

De voorzitter: Maar dat snap ik volkomen ...

Mevrouw Hollenberg: Verkeerd.

De voorzitter: En u heeft ook nu goed laten merken wat het allemaal met u doet. Dus dapper dat u hier desondanks toch ingesproken hebt. Gaan we naar mevrouw Pelyvas.

Mevrouw Kastelijns: Goedenavond, dames en heren. Mijn naam is eigenlijk Kastelijns. Ik kom mijn ouders vertegenwoordigen. Ik heb geen grandioze speech of wat dan ook bereid, dus ik zal vanuit mijn hart spreken. Mijn ouders hebben hun huis tien jaar geleden gekocht van de gemeente zelf. Voor het bedrag dat het eigenlijk zo belachelijk is, dat voor de huidige prijzen, je kan niet eens daarvoor een garagebox kopen. Kijk, ik zou niet alles zeggen wat de mensen hebben voor mij gezegd, maar ik hopen dat jullie ook begrijpen dat het niet zo makkelijk is op de Funda of waar dan ook een huis te vinden. Ook voor een klein bedrag. De huizen die daar nu staan, dat betekent gewoon thuis voor de mensen. Mijn ouders die gaan nu richting de zestig. Mijn vader kan niet eens hierbij aanwezig te zijn, want hij is zo overgestrest en zijn suiker is zo hoog dat hij ligt gewoon op bed. Hij kan bijna niet meer om werken. Kijk, mijn ouders die krijgen nooit meer hypotheek in hun leven. Jullie kunnen wel gewoon ook gewoon grote bedragen smijten, maar ze kunnen gewoon nooit meer een huis kopen. Op één huis staan gemiddeld gewoon vijftig gezien om te bieden. Het is een overbieding gewoon met echt gewoon extreme bedragen. Dus eigenlijk ik begrijp gewoon jullie niet. Wij begrijpen wel dat jullie willen gewoon verder ontwikkelen in de stad. Toen mijn ouders het huis kochten, het was bekend dat de Maasterras zou komen, maar het was niet bekend dat hun straat wordt platgegooid voor een busweg. Het is woningnood en jullie willen nog wel aantal gezinnen op de straat zetten. Want die kunnen straks nergens gewoon terecht. Ze worden gewoon dakloos. De mensen die nog werken, moeten van onder de bruggen naar hun werk komen. En die Stadspark is ook hartstikke mooi, maar wordt gewoon daar een bosje voor hen gereserveerd? Sorry, maar dat is het zo met een huisnummer of een naam daarop. Want er is geen woning. Er wordt alles steeds gewoon platgegooid, maar er komt gewoon niks voor terug op dit moment.

De Noordendijk die lag gewoon maanden gewoon daar stil. Hier in de binnenstad volgens mij ook, is die neergelegd. En wat gebeurt dan daar op de Maasterras? Hoelang duurt het en waar moeten die mensen heen? Dus ik vraag gewoon hier jullie, is het geen andere mogelijkheid om dat busweg gewoon ergens neer te zetten, zodat de mensen gewoon daar kunnen blijven wonen waar ze nu wonen? Ik ben eigenlijk klaar, dus bedankt.

De voorzitter: U heeft het keurig uit uw hoofd gedaan hoor. Complimenten. Collega's, vragen voor één van deze twee dames? Ik zie mevrouw Pichel. Als u uw microfoon even uitdoet, dan is zij in beeld en verstaanbaar. Dank u wel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. De vraag is aan mevrouw Hollenberg, was het? Ik hoef natuurlijk niet te vragen wat dit met u doet, want dat hebben wij natuurlijk allemaal gezien. Dat is overduidelijk. Daarbij wil ik u zeggen, u allemaal zeggen, wij hebben hier natuurlijk nog helemaal niks besloten. Raad heeft nog geen beslissing genomen. Ik weet ook nog helemaal niet wat er gaat gebeuren. Ik snap ook wel heel erg dat u natuurlijk het vertrouwen heeft verloren in de gemeente en de handelingen van de gemeente. Mijn vraag is wel, met alles wat ik hier heb gehoord en wat er ook gaat gebeuren naar de toekomst toe, zou uw hulp willen accepteren, als wij als raad ervoor gaan zorgen dat u wordt geholpen en goed wordt geholpen? Zou u die hulp willen accepteren?

De voorzitter: Mevrouw Hollenberg.

Mevrouw Hollenberg: Ik neem aan dat u dan bedoelt met een ander huis en financieel?

De voorzitter: Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Daarmee bedoel ik eigenlijk inderdaad het totale pakket, want we hebben het hier echt niet alleen over een oplossing of een financiële compensatie. Maar ik merk dat er veel meer speelt, want ik merk dat er natuurlijk emoties, maar er zit natuurlijk ook heel veel onzekerheid en angst en mensen die wellicht aan niks anders gaan komen. Ik hoor net een verhaal. Iemand die zegt, ik red me waarschijnlijk wel en een ander denkt, waar moet ik naartoe met mijn leven? Dat is heel breed en in die brede zin zouden wij een verantwoordelijkheid moeten nemen. Dat werkt twee kanten op, want hulp bieden, betekent andere kant ook hulp ontvangen.

Mevrouw Hollenberg: Laat ik vooropstellen, ik wil gewoon niet weg daar. Dus dat is echt. Ik was heel blij dat ik dit huis kon kopen al, omdat het zo laag van prijs was. Ik zit er enorm naar mijn zin. Ik snap heus wel hoe de Wvg werkt. Helemaal precies niet, maar ik heb me laten voorlichten. Maar dan nog, het wordt nu al worden wij in deze emotionele rollercoaster gestort, terwijl er is nog niet eens een bestemmingsplan of er is nu een plan waarbij dingen van de Rijkswaterstaat en van de NS ... Vorige week werd er gezegd, we moeten daar maar eens ... Of dat wordt een stevig gesprek. Maar misschien eindigt dat gesprek wel heel negatief en kan het hele plan niet doorgaan.

Maar dan zijn wij wel, zitten drie jaar aan die Wvg vast en niet dat we weg willen, maar stel dat er iets gebeurt waardoor je weg moet, dan kan je het niet eens goed verkopen, want je zit aan die Wvg vast. Ik snap heus wel ... Kijk, er wonen ook heel veel ... Vorige week is er ook gezegd, er moeten huizen zijn voor starters. Heleboel van de mensen die op de Weeskinderdijk Oost wonen, zijn starters en die ga je nu op straat zetten dan. Want het wordt even leuk gezegd van, het wordt neergegooid of het wordt gesloopt. Dus eigenlijk in uw antwoord, ik wil gerust accepteren als er hulp is. In hoeverre gaat dat? Want dat zeg ik, ik krijg geen hypotheek meer, dus dan zal ik flink gecompenseerd moeten worden en ik wil niet zo een torenhoge hypotheek, want dan kan ik niet betalen van mijn salaris.

De voorzitter: Mevrouw Pichel, voldoende antwoord? Dan ga ik naar de heer De Feijter.

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter en bedankt ook allebei en eigenlijk aan alle insprekers, dat jullie hier komen inspreken. Zoals de voorzitter ook wel terecht zei, dapper ondanks alle emoties om hier toch te zitten. Ik sloeg even aan op wat u zojuist zei, mevrouw Hollenberg. Kan ik daaruit opmaken dat u ook bang bent dat de Wvg invloed heeft op de prijs die u krijgt voor uw huis?

De voorzitter: Mevrouw Hollenberg.

Mevrouw Hollenberg: Ja, daar ben ik zeker bang voor. Want er wordt gezegd, dat was ook tijdens de voorlichting, werd er gezegd van, de waarde van je huis dat daalt niet. Maar de huizen die leeg staan, die zouden door Ad Hoc verhuurd gaan worden. Als het door Ad Hoc verhuurd wordt, dan komt er antikraak in, die doen niks aan hun huis. Wij doen niks meer aan ons huis, want waarom zou je je huis, waarom zou je er geld insteken als het toch gesloopt gaat worden? Dus wat net ook al gezegd wordt, je wooncomfort gaat helemaal naar beneden, want je kan niet ... Je bent nu in een huis, maar je bent niet meer in je thuis. Je gaat eigenlijk niks doen, je kan het natuurlijk wel doen, maar je gaat het gewoon niet doen, want dat is zonde van je geld en dat geld dat kan je straks goed gebruiken, want je komt toch duurder te wonen. Met of zonder hulp.

De voorzitter: Mijnheer de Feijter, voldoende beantwoord? Ik kijk rond en constateer dat er verder geen vragen meer zijn. Dan dank ik ook deze dames voor hun komst en uiteraard welkom om straks het vervolg mee te maken. Ik stel voor dat wij gewoon even gaan pauzeren. Ik schors de vergadering tot exact negen uur. Collega's, mag ik u verzoeken uw plaatsen weer in te nemen. Wethouder Burggraaf, u mag wat mij betreft aan tafel komen nu. Ik weet niet of de griffier al in de buurt is, want zonder hem beginnen dat gaat natuurlijk niet. Goed, beste mensen, wij gaan beginnen aan het tweede deel van deze vergadering. Voor degenen die thuis meekijken, links naast de griffier zit inmiddels wethouder Burggraaf en naast hem nog ambtelijke ondersteuning. U mag u wel even voorstellen.

De heer Buitenhek: Dank u wel, voorzitter. Mijn naam is Ronald Buitenhek, programmadirecteur voor de gebiedsontwikkeling Stadsas.

De voorzitter: Weet u dat ook weer allemaal. Hartelijk welkom beide. Goed, wij gaan nu oordeelsvormend verder op de ons gebruikelijke wijze. Dat betekent, er is een eerste termijn en in die eerste termijn dan gaan de fracties hun standpunt innemen, waarbij ze hun voordeel kunnen doen met wat zojuist te berde gebracht is. Er mag geïnterrupteerd worden. Als iedereen zijn zegje gedaan heeft of haar zegje gedaan heeft, dan komt er een reactie van de portefeuillehouder, de heer Burggraaf. Vervolgens gaan we het debat afronden met een tweede termijn, waarin nog even kort, misschien is dat inmiddels dan veranderd, standpunt ingenomen kan worden. Dan gaan we kijken hoe we verder gaan richting de afloop. Dus we gaan nu over tot het oordeelsvormende deel en ik zie de heer Kleinpaste als zwaaien. Dan mag u van wal steken wat mij betreft.

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik sta te popelen. Ik ga beginnen om antwoord te geven op de vraag die mevrouw Van Wijk in haar inspraak stelde. Wat zou u doen als het uw eigen woning was? En echt, neem van mij aan, ik zou knokken tot ik niet meer verder kan. Natuurlijk doe je dat als het je eigen woning betreft en natuurlijk snap ik ook best de pijn die heel nadrukkelijk hier ook door de sprekers is verwoord en die wordt gevoeld. Dat is heel erg vervelend en ook levert dat de nodige problemen op, maar soms gaat het algemeen belang, wat we moeten dienen hier in deze democratische samenleving, gaat dat algemeen belang boven de individuele belangen. Hoe pijnlijk dat ook is. Dat is pijnlijk voor de bewoners aan de Weeskinderdijk en dat is pijnlijk voor de bewoners op het woonwagenveld. Daar hebben we het ook al een paar keer uitgebreid over gehad. Maar er ligt een stedenbouwkundig plan, dat ligt er vanaf 2021, waar we in grote meerderheid in de raad ook ons achter hebben geschaard. Dat werd echt met een ruime meerderheid aangenomen en in dat plan, de eerlijkheid gebied me dat te zeggen, was toen onduidelijkheid inderdaad over deze huizen aan de Weeskinderdijk. Die zaten er oorspronkelijk volgens mij niet zo in zoals ze later in de uitwerking terecht zijn gekomen. Maar het betekent wel dat we die Wet voorkeursrecht gemeenten moeten vestigen. Ten faveure van het Maasterras en de ontwikkeling die daar plaats moet gaan vinden. Want we hebben ook met elkaar in meerderheid besloten dat we binnenstedelijk willen ontwikkelen en niet voortdurend willen uitbreiden, niet de hele polder willen vol bouwen.

De voorzitter: U krijgt een interruptie van mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Ik heb een vraag aan de heer. Hoe ziet u het dan voor zich, een bewoner die heb zoveel herinneren in dat huis en die kan geen ander huis kopen. Wat moet er dan met die persoon gebeuren die geen hypotheek meer kan krijgen?

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Ik kom daar in mijn verhaal zo nog op terug, want ik vind natuurlijk dat we richting die bewoners al het nodige moeten doen om te zorgen dat ze goed kunnen verhuizen, dat ze gecompenseerd worden en dat dat heel erg goed verloopt. Dat vind ik bij het woonwagenveld, dat vind ik bij de Weeskinderdijk.

De voorzitter: Ondanks uw belofte erop terug te komen, heeft mevrouw Kamphuis toch nog even iets.

Mevrouw Kamphuis: Sorry, maar iemand die geen hypotheek meer kan krijgen, die moet dan naar een huurhuis, met een hele hoge huur. Hoe dan?

De voorzitter: De heer Kleinpaste, komt u daar ook op terug of gaat u gelijk al antwoorden?

De heer Kleinpaste: Voorzitter, ik zit nog niet in het stadium dat we hier al met compleet uitgewerkte plannen zitten van, hoe je in individuele situaties mensen zou moeten gaan compenseren. Ik vind dat daar maatwerk moet worden geleverd en dat daar heel goed naar moet worden gekeken. Maar vraag mij niet vandaag of ik de oplossing heb voor de situatie die zich dan gaat voordoen, want die heb ik nu nog niet. Ik vind alleen dat we er heel serieus naar moeten gaan kijken. Dat mag volstrekt helder zijn.

De voorzitter: Ik denk dat dat een duidelijk antwoord is. Gaat u verder met uw verhaal.

De heer Kleinpaste: Dat Gewoon Dordt dat vindt. Ik maak er vaker opmerking over, dus ik ga er deze keer ook weer een opmerking over maken, want dat hoor je toch ook breed binnen alle inspraak, dat de communicatie vanuit het stadskantoor, wederom zou ik bijna zeggen, want het is bijna altijd in dit soort projecten zo, dat die communicatie of niet goed is gelopen of in ieder geval slecht is ontvangen. Maar er schort iets in de communicatie. Voor een deel zou je dat kunnen verklaren, omdat de belangentegenstelling zo enorm groot is, maar ik vind dat vanuit het stadskantoor echt nog altijd veel beter gecommuniceerd moet worden en kan worden dan dat er gebeurt. Ik heb eerder wel eens een keer de communicatie vanuit dit gebouw, vanuit dit huis, gekwalificeerd als defensief en arrogant, als ik het in twee woorden moet samenvatten en ik vind dat ook echt. Ik vind dat er een opdracht zou moeten liggen om die communicatie vanuit het stadskantoor nadrukkelijk veel beter te gaan doen. Verder wil ik ook niet onvermeld laten, dat we echt zes jaar geleden een kanjer van een fout hebben gemaakt door de huizen die in het bezit van de gemeente waren weer terug te verkopen. We konden allemaal op onze klompen aanvoelen dat er een ontwikkeling op het Maasterras zou gaan gebeuren. Hoe die eruit zou komen zien, Joost mag het weten op dat moment, maar het verkopen zes jaar geleden van de huizen die we in ons bezit hadden, was in mijn oog gewoon een blunder. Want we weten dat er binnenstedelijk stedenbouwkundige ontwikkelingen gaan plaatsvinden en werden voorzien. Dan willen we ... We kunnen die pijn van die inwoners, van die bewoners, daar niet wegnemen. Die is er, die wordt gevoeld, die snap ik en natuurlijk moeten we daar dan ook maatwerk leveren. Dat zei ik net ook al tegen mevrouw Kamphuis van de SP, om daar zo goed mogelijk mee om te gaan. Het laat onverlet dat de ontwikkeling die voorzien wordt en of die precies zo gaat worden als we ons nu in de wildste plannen voorstellen, dat is dan weer een tweede, daar gaat het niet over niet over vandaag, maar dat er een ontwikkeling plaatsvindt en dat daarvoor dit één van de stappen is, dat lijkt mij evident. Daarom zijn we, hoe pijnlijk ook, in ieder geval voor het vestigen van die Wet voorkeursrecht gemeenten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Kleinpaste. Ik zie daar de heer Van der Kruijff en daarna mevrouw Kamphuis, dan de heer Wringer en dan de heer Noldus en dan gaan we vervolgens wel verder. Alvast bij deze excuus als ik zo meteen toch een iets andere volgorde per ongeluk aanhoud.

De heer Van der Kruijff: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, als je de insprekers zo hoort dan is het wel duidelijk dat er in ieder geval iets niet goed gegaan is qua empathie in het proces van de communicatie. Want het heeft een hoop onrust gebracht, een hoop onbegrip. Op een infoavond blijkbaar het Maasterras als plannen gepresenteerd, waar de mensen de verwachting hadden, ik krijg iets te horen wat de Wvg voor mij betekent. Ik begrijp best dat dat kan gebeuren, maar het is duidelijk niet goed gegaan. Dat had anders gemoeten, denken wij, maar dat kunnen we nu niet meer veranderen. Ik ben ook wel benieuwd naar de reflectie van het college daarop of degene die die presentatie gegeven hebben. Denken die nu zelf ook met terugwerkende kracht, deze verhalen horend, dat hadden we toch anders moeten doen? Of zegt u van, dat zien wij toch heel anders, want eigenlijk zouden we het de volgende keer toch weer zo doen? De grote zorg van de bewoners is, de eerste grote zorg hebben we gehoord, dat ze hun thuis uit moeten. Zoals de heer Kleinpaste ook zei, dat begrijpt iedereen. Als je die vraag zelf krijgt, natuurlijk wil je dat niet. Mijn indruk is of ik denk het zelfs zeker te weten, zelfs als we nu of volgende week besluiten geen Wet voorkeursrecht gemeenten te vestigen, dat nog steeds de kans bestaat dat dan te zijner tijd als deze plannen doorgaat, u het huis uit moet. Want dit regelt alleen als het nu wil verkopen, dat u uw huis, de bewoners hun huis, aan de gemeente moeten verkopen. Maar ook al zouden we dat niet doen en bewoners wonen erover drie, vier, vijf jaar nog zelf en de plannen gaan door, kan er ook dan een onteigeningsprocedure, als het allemaal doorgaat, in gang gezet worden. Daar verandert, is mijn indruk, niets aan. Dat krijg ik ook graag nog eens beaamd of weersproken, dat kan ook, door het college of ik dat nu goed zie. Want wij horen de bewoners, vraag om ... Stem toch tegen die Wet voorkeursrecht gemeenten. Maar zelfs als we dat doen, heeft u nog steeds en daar moeten we dan eerlijk over zijn, nog steeds niet de garantie dat als het bestemmingsplan gewijzigd wordt en de plannen doorgaan, u toch uw huis uit moet als u het nog niet verkocht heeft tegen die tijd. Dus dat lost niets op. En te zijner tijd komen we natuurlijk met elkaar nog wel te spreken, als het bestemmingsplan komt, wat dat dan allemaal betekent en hoe dat verder moet. De heer Kleinpaste had natuurlijk helemaal gelijk. Het gaat hier over het algemeen belang versus het individueel belang en dat is voor een politicus de meest ingewikkelde vraag om te beantwoorden. Want voor het algemene belang worden wij door alles en iedereen op de huid gezeten om veel huizen te bouwen in Dordrecht, want er is grote woningnood en om dat te doen op deze plek zullen we een aantal maatregelen moeten nemen die ten nadele gaan van individuen, mensen, die we vanavond in de ogen hebben kunnen kijken met hun emoties, die daar nadeel van hebben. Dat roept denk ik de vraag op, de opdracht op voor ons allen als raad en als college om empathisch en invoelend met die mensen om te gaan en maatwerk te leveren en het gesprek aan te gaan hoe we hen daarbij kunnen helpen. Of dat nu gaat over het vinden van een nieuw huis of wat dat financieel betekent of wat de procedures allemaal betekent, het is voor die mensen allemaal nieuw en daar moeten we ze bij helpen.

Wellicht is het een idee, dat wil ik het college dan maar aanraken, om daar dan ook een vast, ik zou zeggen enigszins empathisch iemand voor aan te stellen, die dan ook gewoon een vast aanspreekpunt is voor bewoners om hen te helpen in deze moeilijke kwestie. Als CDA denken we toch dat het nu goed is om toch wel een Wet voorkeursrecht gemeenten te doen, omdat we ook weten dat er altijd mensen zijn die er een slaatje uit willen slaan door gronden en huizen en ontroerend goed te kopen waar de gemeente ooit last van heeft. Als dat '...', helpen we de bewoners ook niet. We helpen ze alleen door ze goed te begeleiden en dat is wat we als CDA vragen aan het college om beter te doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Van der Kruijff. Ik dacht dat ik mevrouw Kamphuis als volgende bedoeld had of mevrouw Van Herwijnen. Mevrouw Van Herwijnen, jullie komen er samen uit.

Mevrouw Van Herwijnen: Dank je wel.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis daarna en dan gaan we naar de andere kant.

Mevrouw Van Herwijnen: Want op zich kan ik het denk ik wel heel kort houden, want ik wil me eigenlijk aansluiten bij de eerste twee sprekers. Ook wij vinden dat het voor ons als raadsleden moeilijk is het algemene belang tegenover dat individueel belang en zeker ook als je natuurlijk de insprekers recht in de ogen moet kijken en dan een besluit te moeten gaan nemen. Wel vragen we het college van, wat kan je voor deze mensen betekenen? Het is een mix van bewoners. Het zijn starters, het zijn ouderen, mensen die wel perspectief hebben op een andere woning, anderen die dat niet of minder hebben. Hoe kunnen wij deze bewoners begeleiden en tegemoetkomen voor een eventuele nieuwe woning? Ook gezien de positie van de woningmarkt en daar wil ik het even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Dank u wel, voorzitter. Wij stemmen sowieso tegen deze Wvg wet om de volgende reden. Ik weet niet of de bedreigde vleermuizen daar zitten, maar buiten dat, afgelopen zes jaar zijn diverse bewoners op de Weeskinderendijk gaan wonen. Nou ja, wonen? Ze zijn hun huis, die ze nota bene van de gemeente daar hebben gekocht, aan het strippen en opnieuw opgebouwd. Er zijn heel wat bloed zweet, tranen en geld gekost tot ze hun huis na deze tijd hebben verbouwd. Er waren zelfs bewoners geweest die in 2020 aan de gemeente hadden gevraagd, wat zijn de bouwplannen in deze omgeving? Deze waren er niet, anders hadden ze nooit hun huis gekocht. De bewoners begrijpen wel dat de woningnood opgelost moet worden, maar de stress die ze nu deze bewoners hebben met betrekking tot hun woonzekerheid, snappen wij heel goed.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Kleinpaste, u heeft een vraag.

De heer Kleinpaste: In 2021 toen we het masterplan van Mecanoo bespraken in de gemeenteraad en daar met een ruime meerderheid voor stemden, stemde ook de SP met die plannen in. Is die opvatting binnen de SP veranderd of vindt u nog steeds dat we daar wel binnenstedelijk heel erg grootschalig moeten gaan ontwikkelen? En als u dat vindt, wat betekent dat dan voor het betoog wat u nu houdt?

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Ja, dat klopt, maar zo ... Ik ga verder met mijn verhaal en dan kom ik erop terug. Er moet gebouwd worden, maar ik heb een ander plan. Dus als de voorzitter het goed vindt, ga ik met mijn verhaal verder.

De voorzitter: Gaat u verder met het verhaal en dan luistert de heer Kleinpaste scherp of het antwoord in dat verhaal komt en anders komt hij er nog wel op terug denk ik.

Mevrouw Kamphuis: Met betrekking tot de woonzekerheid snappen wij dat heel goed. Hoe gaat de gemeente hiermee om? Kan de wethouder de bewoners toezeggen dat ze een vergelijkbare woning terug kunnen vinden, ondanks dat sommige mensen geen hypotheek kunnen krijgen, omdat ze simpelweg alleen wonen, een hypotheek te hoog is, ziekte? Naar ons idee is dit zowel voor de bewoners van een Weeskinderendijk en het kamp niet mogelijk. Daarom stellen wij van SP voor deze situatie rondom de Weeskinderendijk en het kamp zo te laten en het plan aan te passen.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, ik ga u heel even onderbreken. Laten we het kamp gewoon er even nu buiten laten, want we hebben het vanavond uitsluitend over de Wvg Weeskinderendijk.

Mevrouw Kamphuis: Een van de redenen naast de nieuwbouw zijn dat woningen moeten wijken en de brug moeten worden aangepast en dat er een drukke weg komt op de dijk. Maar is de Rijkswaterstaat en Zwijndrecht hier wel akkoord mee, want anders gaan de plannen sowieso worden aangepast. De laatste vraag aan de wethouder, is de wet Wvg geen verbod van onteigening van de woning in verband met nieuwe plannen? Er zijn namelijk al huizen gekocht. Waarom weten wij hier niks van? Verleden week mochten wij ... Hoorden wij, het kamp ... Sorry, maar ik kom er toch op terug heel kort. Als we geen andere plek kunnen vinden, dan kunnen ze blijven zitten waar ze zitten. Waarom kan dat ook niet voor de Weeskinderendijk? Geef deze mensen hun thuis terug. Dank u wel.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Kamphuis. Ik dacht al, daar komt de heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Kijk, het gaat strikt formeel natuurlijk niet over de plannen vandaag, maar ik stel wel vast dat als ik dit betoog hier nu hoor van de SP, dat hun visie op stadsontwikkeling in ieder geval niet consistent is.

Het valt me dan toch wel tegen dat er wordt wel geschermd met andere plannen, ik hoor ze niet en dan is het toch een beetje, ik zou bijna zeggen, populistisch om op deze manier je achter mensen te scharen, zonder dat je nu een duidelijke opvatting prijsgeeft.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis, wilt u daarop reageren?

Mevrouw Kamphuis: Met alle liefde. Populistisch is het niet. Ik luistert naar de mensen. En in 2020 zat ik hier nog niet, want zat ik in dezelfde situatie als deze mensen. Dus ik begrijp deze mensen heel goed. En ja, er zijn wel andere plannen, want je kan eromheen bouwen. Je hoeft deze mensen niet weg te halen.

De voorzitter: Dank u wel. Tot zover, denk ik. Dan ga ik naar de heer Wringer van Beter Voor Dordt.

De heer Wringer: Dank, voorzitter. Het is niet niks als je te horen krijgt dat er een Wvg op je huis ligt. Dit is best uniek en zal hopelijk maar één keer in je leven gebeuren. Voor de meeste mensen gebeurt het natuurlijk nooit. Dank aan alle sprekers. Ik had nog niet gesproken. Ik heb ook alle zienswijzen gelezen. Er zijn veel zorgen over de toekomst, het huis, financiële zorgen en emotionele zorgen. Beter Voor Dordt is voor maatwerk voor elke huiseigenaar. Een ruime vergoeding voor aankoop en alle extra kosten. Ook hulp voor eigenaren die in de knoop dreigen te komen als ze naar een andere woning moeten verhuizen. Beter Voor Dordt vindt dat de slechte communicatie vanuit de gemeente drastisch moet worden verbeterd en ook rekening houden met de emotionele gevoelens die zij hebben voor hun woning. Snap dat de Wvg een technische, juridische actie is van een college die onverwacht komt voor de bewoners. Dat is ook een kenmerk van de Wvg, die wordt niet ruim van tevoren aangekondigd. Maar hoe gaat het college vanaf nu om met de bewoners aan de Weeskinderdijk Oost? Hoe wordt de communicatie verbeterd? Kunnen de bewoners ook emotionele steun krijgen, naast financiële en praktische hulp? Dat zijn vragen die we graag aan de wethouder stellen. Verder kunnen we ons aansluiten bij het betoog van het CDA. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Wringer. Dan is de heer Noldus en daarna de heer De Feijter en dan zien we wel weer wie er een vingertje opsteekt. De heer Bootsman. Heel goed.

De heer Noldus: Voorzitter, dank. Vanavond begint met een emotioneel betoog van de sprekers waarvoor, vanuit ons, nogmaals dank en veel waardering om hier aanwezig te zijn. Want goed, we kunnen ons alleen maar inleveren hoe dit voelt. Voorzitter, om te beginnen met ik ben als liberaal ook niet de gemeenteraad ingegaan om een instrument als Wvg of iets graag van toepassing te verklaren. Net als andere instrumenten als onteigenen, het invoeren van de opkoopbescherming of andere instrumenten die ingrijpen op het eigendomsrecht, want het eigendomsrecht is een groot goed en zeker als het op je woning, op je thuis aankomt. Daar zijn we ons zeker van bewust en dat horen we ook vanavond terug. Veel mensen die hebben geïnvesteerd in hun huis, in hun thuis. Veel geld, maar geld is vervangbaar, maar vooral veel energie en liefde in hun plekje gestoken. Dus dat maakt het lastig.

Tegelijkertijd komt hier ook pijnlijk samen en het werd ook eerder aangehaald, hoe we als gemeenteraad het algemeen belang hier in deze zaal moeten dienen en waar het ook frictie geeft met individuele verhalen en situaties van mensen. We hebben een ontwikkeling op het Maasterras en die positie voor de ontwikkeling is nodig om tot een grote gebiedsontwikkeling te komen met heel veel extra woningen in dit gebied. Dat is ook inderdaad wat de politieke lijn is, wat al langere tijd in de planning staat en waar we dan ook denken dat we op deze manier invulling aan moeten geven. Dat deze rij wordt toegevoegd aan de Wet voorkeursrecht gemeenten, waarbij de planvorming het Maasterras wordt betrokken, is wat ons betreft begrijpelijk. We hopen dan ook wel een goede ontwikkeling in het gebied, door de inzet van dit instrument. Dan nog wel een vraag, voorzitter, richting het college. Want we hebben vandaag een hoop emotionele verhalen gehoord en vooral ook over de communicatie was eigenlijk wel een lijn wat steeds terugkwam en hoe kunnen we het proces van de communicatie verbeteren? Het is vaker een punt natuurlijk waar de scherpte op zit, maar juist een gevoelig onderwerp als Wet voorkeursrecht gemeenten, waarin je in de procedure eigenlijk vastlegt dat je mensen overvalt, wat een hoog juridisch karakter heeft, is het extra belangrijk om duidelijke communicatie tijdig, secuur te informeren, maakt het allemaal extra precair. We zijn benieuwd, welke verbeterpunten op dit proces ziet het college? Voor de rest de grote zorg over de eerlijke prijs, die is ook al door een aantal andere partijen benoemd, rekening houden met de investeringen die gedaan zijn, maar ook de woonlasten. Hoe ziet het proces en de afweging hiervan in de toekomst er globaal uit? Kunnen we daar een korte toelichting op krijgen? En tot slot, voorzitter, we begrijpen dit voorstel. We denken ook dat het nodig is om dit te steunen om de gebiedsontwikkeling voor heel veel woningen voor deze stad tot stand te krijgen. Maar we doen dit met een brok in onze keel na alle verhalen van vanavond. We doen in ieder geval een oproep om een gevoelig proces met meer doortastendheid ook te handelen daarin. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel de heer Noldus. Dan ga ik naar de heer De Feijter van de ChristenUnie/SGP.

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter. Ik ga mij grotendeels ook aansluiten bij de heer Van der Kruijff. Het vestigen van een Wvg dat is een buitengewoon zwaar middel en daarvoor moet de kwaliteit van het plan wat er ligt voor het gebied en het aantal te bouwen woningen ook wel tegen opwegen. Het is gewoon ongelooflijk lastig, zoals ook al eerder werd geschetst, die afweging tussen algemeen belang en individueel belang. Ik sluit me ook helemaal aan bij woorden van de heer Noldus, dan moet je soms ook besluiten nemen inderdaad, echt met een brok in je keel. Ik vond dat mevrouw Huiskes was het, meen ik, die zei het treffend vond ik, dat de bewoners wel nog steeds behandeld willen worden als mens, ondanks het algemene belang. Dat is iets waar we ons zeker in kunnen vinden als ChristenUnie/SGP. We horen verhalen van mensen die moeilijke juridische brieven op de deurmat vinden, daarmee overvallen worden en dat mensen die brieven niet begrepen. We zijn benieuwd welke communicatie, om nog eventjes een totaalplaatje te krijgen, welke communicatie is er in totaal allemaal geweest richting de bewoners en op welke manier is er de bewoners ook geprobeerd de betekenis van de Wvg voor hen persoonlijk uit te leggen? Daarnaast horen we een hoop zorgen over het krijgen van een volgende hypotheek eventueel.

Welke mogelijkheden ziet de wethouder, binnen de grenzen van de wet, om de bewoners ruimhartig te compenseren? En even kijken hoor. Aangezien we het toch een beetje combineren vanavond met beeld- en oordeelsvorming heb ik de vraag inderdaad een beetje tussendoor ook nog. Ik ben ook benieuwd hoe reflecteert de wethouder op de twee signalen die de bewoners hebben ontvangen de afgelopen weken of maanden? Dat het geen onteigening betreft en tegelijkertijd dat in de plannen voor het Maasterras hun huizen niet terug te vinden zijn. En tot slot, de Wvg die wordt voor drie jaar. Als die wordt gevestigd, wordt hij voor drie jaar gevestigd. Kan de Wvg na die drie jaar worden verlengd? Zo nee, moeten bewoners van de Weeskinderendijk deze Wvg van drie jaar dan interpreteren als de termijn dat zij uiteindelijk hun huis uit zullen moeten? Goed, die vragen daar zou ik graag nog wel een reflectie van de wethouder op willen hebben. Voor de rest is het oordeel van de ChristenUnie/SGP op dit moment dat het inzetten van de Wvg wel nodig is en sluit ik aan bij de heer Noldus, dat we dat wel met een brok in de keel doen.

De voorzitter: Dank u wel, de heer De Feijter. De heer Bootsman.

De heer Bootsman: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, op 21 september was ik aanwezig op de informatiemarkt over het Maasterras in het Event Centre. Ook hier heb ik veel bewoners van de Weeskinderendijk Oost mogen spreken. Sommigen van hen hebben vandaag hier ook ingesproken. Inwoners die ik sprak, waren allen zeer bezorgd en geschrokken. Want zij hebben op 31 augustus een brief gekregen, waarin het voornemen om voorkeursrecht te vestigen aangekondigd werd. Deze brief was, zoals zojuist ook bij de insprekers al gezegd, zeer juridisch van aard en sommige bewoners gaven ook aan een jurist nodig te hebben om deze brief te begrijpen. Dit soort onduidelijke communicatie voedt de onrust onder de bewoners. Want wat betekent voorkeursrecht? Kunnen we nog wel onbezorgd in ons huis wonen? Worden we er niet uitgezet? Wat GroenLinks Dordrecht betreft, moet er bij dit soort brieven altijd een versie zitten die door iedereen te begrijpen is. Dan een vraag aan de wethouder. In de zienswijzen die ingediend zijn door de advocaten, worden een aantal mogelijk juridische onvolkomenheden aangegeven. Kan de wethouder aangeven in hoeverre deze mogelijke onvolkomenheden invloed hebben op het raadsvoorstel? In de zienswijzennota geeft het college aan dat ze de onrust onder de bewoners begrijpen, maar dat het slechts om voorkeursrecht gaat. Dat is natuurlijk zo, maar voor de huidige bewoners is duidelijkheid en perspectief belangrijk. Wanneer is het duidelijk of deze woningen echt tot planvorming gaan behoren? Voorzitter, mijn collega's zeiden het net al, communicatie is van groot belang. De bewoners hebben het recht om te weten waar ze aan toe zijn. Daarom is het onzes inziens zeer van belang dat de bewoners meegenomen worden in het tijdspad van de ontwikkeling van het Maasterras. Want goede communicatie tussen inwoners en gemeente is essentieel voor een goede vertrouwensrelatie tussen burger en overheid. Daarom is het essentieel dat deze bewoners op de hoogte gehouden worden, in begrijpelijke taal, wat de ontwikkelingen zijn en wat dit voor hen betekent. Want voor de gemeente zijn dit misschien percelen, voor de bewoners is het hun thuis. Voorzitter, gezien de planvorming in het gebied Maasterras snappen wij het voornemen van het college om voorkeursrecht toe te passen op de huizen aan de Weeskinderendijk Oost. Uit één van de zienswijzen maken wij op dat er in deze buurt wel gemeenschapszin is.

Is het mogelijk om voor deze huidige bewoners om, als er nieuwbouw komt, in de wijk terug te komen? Maar alles wat er gaat gebeuren, dus wel met goede communicatie naar huidige bewoners van het gebied en als de bewoners hun huizen wensen te verkopen, dat de gemeente zich daarin goed en eerlijk opstelt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Bootsman. Is er nog iemand? Ik zie eerst de heer Tutupoly en daarna de heer Stolk.

De heer Tutupoly: Voorzitter, er is een hele hoop gezegd eigenlijk al over het onderwerp en zeker over de informatie die verstrekt is. Daar zijn we als gemeente denk ik niet erg duidelijk in geweest en het heeft heel veel vragen opgeroepen bij bewoners en soms lijkt het wel of we vergeten zijn dat we hier te maken hebben met mensen en hun thuis. Vraag is eigenlijk ook hoe de wethouder, of hoe het college denkt heel veel van die zorgen weg te nemen bij deze bewoners? Want er zit gewoon, er zit denk ik heel veel vragen bij die mensen ook over hun toekomst en in hoeverre er ook compensatie kan zijn die misschien verder zou kunnen gaan dan uitsluitend een financiële compensatie? Want we hebben hier eigenlijk ook al gehoord dat mensen ook bang zijn in de huidige tijd om geen nieuwe woning te kunnen verkrijgen. Ook misschien niet bij een hypotheek kunnen. Dus de vraag eigenlijk aan het college is van, hoe gaan we dat op één of andere manier compenseren als we het even niet hebben over uitsluitend financiële zin, maar over alles wat er omheen gaat?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Tutupoly. De heer Stolk.

De heer Stolk: Ik heb niet veel toe te voegen, in die zin dat de bewoners hebben hun verhaal gedaan. Daar zaten vragen in en ik neem aan dat de wethouder dit gehoord heeft en ik hoop dat de wethouder die vragen ook gaat beantwoorden. De heer Van den Berg heeft een heel rechtlijnig lijstje aangegeven en misschien dat hij nog extra aandacht kan krijgen. Ik wacht nu eerst het antwoord van de wethouder af.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Stolk. Dan gaan we als laatste, last best zeggen we dan maar, mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Waar zal ik eens even gaan beginnen? Er is inderdaad al ontzettend veel gezegd. Ik herken natuurlijk heel veel in de woorden van collega-commissieleden. Laat ik er heel eerlijk over zijn. Deze plannen die er al een tijdje liggen, als oppositiepartij zijn we van Forum voor Democratie helemaal niet tegen de plannen van de ontwikkeling van de Maasterras. Mooie plannen, veel woningen die nodig zijn voor onze inwoners. Zoals de heer Kleinpaste van Gewoon Dorst ook net al aangaf, het zijn ook plannen vanuit een vorige bestuursperiode die gewoon hun doorgang gaan vinden. Ik zit ook te denken, ik hoef er eigenlijk nog niet eens voor te gaan liggen, want op deze manier rijdt het college zichzelf misschien wel in de wielen om dit zo aan te pakken. Ik ben hier best verbaasd over. De presentatie die was gegeven in september, waarin mensen toch te horen hebben gekregen dat ze wellicht hun huis moeten ... Of dat ze hun huis moeten verlaten. Op diezelfde avond werd er eigenlijk ook geroepen naar het publiek dat de plannen er nog niet helemaal door zijn en de raad beslist.

Dat vond ik een hele flauwe opmerking, want zo zit het natuurlijk niet in elkaar als de coalitiepartijen hier al voorstander van zijn en natuurlijk ook nog enkele oppositiepartijen, waar ik er ook één van ben, die niet tegen de plannen zou willen stemmen, dan vind ik het niet eerlijk om het zo te brengen. Dus dat wil ik in ieder geval wel gezegd hebben. Ik hoef denk ik niet heel erg veel te zeggen over de wijze waarop de bewoners benaderd zijn en de emoties die dat heeft opgeroepen en de zorgen die dat brengt bij deze mensen. Ik denk dat dat heel duidelijk is. Ik ben wel ontzettend benieuwd naar wat de wethouder hierover te zeggen heeft. Het andere punt met betrekking tot deze Wvg, daarvan zou ik eigenlijk ook heel graag willen horen, want de heer Van der Kruijff zei het net eigenlijk ook al, uiteindelijk is het waarschijnlijk niet eens beter voor deze bewoners als die Wvg er niet komt. Dat stukje uitleg zou ik inderdaad ook willen horen van de wethouder, want uiteindelijk zou ik natuurlijk ook niet willen dat, wat er ook gaat gebeuren in dit gebied en met deze plannen en de ontwikkelingen, dat deze mensen er nog slechter vanaf komen. Ik denk dat het duidelijk mag zijn dat we nog wat te doen hebben. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Pichel. Dan hebben we volgens mij alle fracties gehad en dan kunnen we vragen of de heer Burggraaf reactie wil geven en zoveel mogelijk de vragen die duidelijk gesteld zijn, wil beantwoorden. En mocht er onverhoopt één vergeten worden dan zal ik hem daaraan helpen herinneren of degene die de vraag gesteld heeft. De heer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Dank u wel, voorzitter. In die beantwoording van die vragen zal ik toch proberen, het waren veel vragen rond dezelfde thema's, dus een beetje per thema te beantwoorden. Als er dan daarna mensen zijn die zeggen, die vraag heb ik nog niet beantwoord gehoord, dan hoor ik dat op het eind. Voorzitter, ik was in ieder geval erg onder de indruk van alle sprekers vanavond. Ik vond het oprecht heel knap hoe ze onder woorden konden brengen wat deze situatie met hen doet en welke behoeftes ze hebben. Ik snap heel goed zoals mevrouw Hollenberg noemde van, ik had een stadslab gehad vier keer en daar zat ons deel niet bij en er kwam eind augustus een brief en een informatiebijeenkomst en opeens waren we er wel onderdeel van. Het kwam als donderslag bij heldere hemel. Ik snap ook heel goed zoals mevrouw Labruijere, ik hoop dat ik het goed uitspreek, formuleert van, teruggaand in het verleden heb ik ook eerder brieven gehad. En ik hoorde het de heer Kleinpaste van Gewoon Dordt ook zeggen. Die zei, je hebt huizen gekocht, je hebt ze daarna weer verkocht met een gebied waarvan je eigenlijk op je vingers kan natellen dat de stad beter verdient. Ik bedoel dan niet zozeer de huizen waar we het nu over hebben, maar gewoon het hele gebied an sich, dat je dat een keer beet moet pakken en dan is het niet logisch is om dat te verkopen. Dus dat daardoor ook de gevoelens van dat vertrouwen naar de gemeente daarmee een deuk heeft opgelopen in het traject. We hebben echt geprobeerd om ... Want je moet wel ergens, als je die stap zet, we hebben een visie, dan moet je het vervolgens die puzzel gaan leggen hoe je dat dan in de gebiedsontwikkeling kan realiseren en dan kom je op een moment dat je vaststelt dat je in die puzzel ook deze woningen in de gebiedsontwikkeling moet betrekken. Dan komt het moment dat je dan wil dat de bewoners die daar zitten ook transparant, open en eerlijk in het traject meeneemt.

Dat is ingewikkeld bij zo een proces, waarbij het ook gewoon van een grote juridische aard is. Dus je moet juridische brieven schrijven. Het heeft iets van een hele korte termijn en fatale termijn en tegelijkertijd wil je ook heel graag uit kunnen leggen waarom dat in dat gebied staat. Dus dat was de informatiebijeenkomst die er was, waarbij ook werd verteld hoe dan nu de plannen eruitzien, die nog concept zijn. Dat is richting mevrouw Pichel, absoluut niet om ons te verschuilen achter iets van, we zijn in het college bezig met plannen en uiteindelijk beslist de raad en het college hoeft daar niet verantwoording over af te leggen. Maar dat heeft gewoon alles te maken met het feit dat het een hele complexe gebiedsontwikkeling is met heel veel puzzelstukjes, met grote afhankelijkheden, waarvan we nog gewoon in een proces zitten om dat met elkaar te leggen en te maken en waarin ...

Mevrouw Pichel: Voorzitter?

De heer Burggraaf: U als raad tegen de zomer uiteindelijk een besluit gaat nemen. Alles afwegende wat er dan op tafel ligt. Dat is ook de realiteit. Dat er nu de eerste verkenning van die visie ligt, maar dat dat ook pas definitief wordt op het moment dat u daar, richting de zomer volgend jaar, een besluit over neemt.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: De wethouder weet natuurlijk heel goed waar ik op ga reageren. Want het is namelijk zo dat hij refereert aan wat ik had gezegd en dat dat niet zozeer een opmerking van mij is of een mening, maar dat dit werkelijk werd uitgesproken op die avond. Natuurlijk heb ik wel een mening over hoe dat is gezegd, maar er is vanuit de ambtelijke ondersteuning is er een opmerking gemaakt, het is nog niet aan ons, de raad gaat erover. Wethouder Van der Linden heeft dat ook nog gezegd tegen de mensen en dat is misleidend. Het heeft mij als raadslid ook in die zin geraakt. Ik dacht, het is niet fair om dat zo te zeggen. Het geeft voor mij wat aan in dat in dat proces. Dat is een signaal en dat wil ik eigenlijk gewoon meegeven aan de wethouder.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Burggraaf.

De heer Burggraaf: Oké, voorzitter. Dan over de communicatie, want ik vond zelf ook de bijdrage van mevrouw Huiskes, die het had over inlevend en begrijpend schrijven, vind ik ook wel heel treffend. Als ik zie ... Als ik al hoor hoeveel tijd en energie u erin heeft gestoken om dat allemaal inzichtelijk te krijgen, dan zou ik er twee dingen op willen reageren. Eén is, dat ik herken de worsteling die u heeft met het systeem die we gebruiken hier voor onze stukken. Die heb ik zelf ook soms wel eens als ik weer even in het archief wil zoeken naar, wat hadden we ook alweer als raad besloten? Dat is niet een meest gebruiksvriendelijk systeem. Dat kan ik ook niet anders dan vaststellen dat dat het geval is. Ik heb zelf ook gevraagd op moment dat we die juridische brief gingen schrijven van, kunnen we niet ... Dus er was het eerste antwoord was, we moeten een juridische brief schrijven, want het is een juridisch proces, dus zo werkt dat. Dus daar kon je niet omheen. En het tweede is, laten we er een brief bij doen die het ook begrijpend uitlegt aan de bewoners. Mij is duidelijk geworden dat we daar niet in geslaagd zijn.

Dus aan onze bedoeling heeft het niet gelegen, maar in de uitwerking is dat nog niet geslaagd en niet gelukt. Dus die neem ik mee. Dat waren een aantal andere vragen van commissieleden ook, hoe reflecteer je op de communicatie in de informatievoorziening en hoe kan je dat naar de toekomst toe beter doen? Die neem ik mee terug en daar gaan we eens naar kijken. Ik zou ook heel graag eens kijken of mevrouw Huiskes daar dan ... Maar goed, ik hoorde al dat ze er heel veel tijd aan kwijt is. Dus ik wil er ook niet te veel belasten. Maar ik zou het toch ook wel eens interessant vinden om van u gewoon eens daar het gesprek met u aan te gaan en eens van u te horen van, wat heeft u nu ervaren en wat kan er of volgens u beter? Volgens mij kunnen we daar heel veel van leren in de toekomst toe in onze communicatie. Dat was een andere vraag van, dan een aanspreekpunt in het gebied. We proberen echt al veel in de afgelopen twee jaar waarin we die plannen aan het verder uitwerken zijn, zoveel mogelijk ook een-op-een contact te hebben met de partijen die er zitten. Er zitten veel bedrijven in, dus op individuele ondernemers, maar ook met de bewoners. Ik ben onlangs bij de woonwagenbewoners op bezoek geweest. Maar daar moeten we in het gebied ook echt een omgevingsmanager voor hebben die daar dagelijks, ook in onze organisatie, voor aanspreekbaar is en zorgt voor de actuele informatie waar iedereen met zijn vragen, et cetera terecht komt. Dus ook dat neem ik mee en gaan we in voorzien en hopelijk lukt dat om daar ook snel iemand voor te vinden. Dan het proces na het besluit werd gevraagd of wat is nu precies het besluit van een Wvg. Kijk, het is zo dat, nogmaals, er een algemene visie is door u in het gebied. Die zijn we nu aan het doorvertalen naar, hoe kan je dat dan in een bestemmingsplan handen en voeten geven en dan moet je ook doorvertalen, hoe verhoudt zich dat tot de geluidscontouren die er zijn, veiligheidscontouren, welke infrastructurele ingrepen moet je doen, wat voor kosten zitten daaraan verbonden, kan je die kosten ook dekken in de begroting van de gemeente, dan wel in de opbrengst die in ontwikkeling zit. Dat zijn allemaal dingen die we de komende tijd nog gaan uitwerken. Pas op moment dat dat allemaal naar u toe gaat, dus dat wordt eerst een ontwerp bestemmingsplan, die wordt in december vastgesteld. Die gaat naar de stad. Dan halen we ook nog weer eens een keer bij iedereen zienswijzen op, zodat we ook daarop weer kunnen kijken, hebben we misschien nog dingen over het hoofd gezien? Daar reageren we dan ook op, welke dingen we eventueel wel meenemen en waarvan we zeggen, nee, maar die hebben we ook al gezien en we blijven toch bij het plan zoals het was. Dan komt het bij u als gemeenteraad. Dan gaat u vervolgens een besluit nemen en pas op dat moment, dat er een besluit is genomen, wordt de toekomst bepaald van de woningen van Weeskinderendijk waar we nu voor dit besluit van de Wvg zitten. Dus het besluit wat nu voorligt, is alleen maar een besluit waarbij de gemeente het recht van eerste koop krijgt. Dus op moment dat iemand hoeft zijn woning niet te verkopen. Iemand die er woont, kan er gewoon blijven zitten nu, maar iemand die besluit van, ik wil mijn huis te koop zetten, dan moeten ze het als eerste aan de gemeente aanbieden en de gemeente moet vervolgens daar een markt...

Mevrouw Kamphuis: Voorzitter?

De heer Burggraaf: Conform bod op de woning doen. Als dat niet '...'

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis wil iets vragen.

De heer Burggraaf: Uitkomen of de gemeente zegt, we doen het niet, dan zou die eventueel ook nog aan iemand anders verkocht kunnen worden.

De voorzitter: Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: U zegt, die wet, als die erin komt en de mensen willen het niet verkopen, dan is dat goed. Maar over een tijd gaan die plannen door en dan moeten ze alsnog hun huis uit of mogen ze daar dan blijven wonen? Kan u dat toezeggen?

De voorzitter: Wethouder Burggraaf.

De heer Burggraaf: Voorzitter, dat is wat ik wil zeggen, dat dat dus de volgende fase is. Dat is op het moment dat het bestemmingsplan volgend jaar bij u als raad ligt en u vervolgens op basis van alle analyses die er liggen, die gewoon zeggen van, als je bij ... We hebben hier discussie gehad over de Zwijndrechtse brug, wat doet het als je er auto's over laat rijden, wat doet het als je het autoluw maakt, wat doet het als je op een bepaalde plek hogere woningen zet die het geluid afschermen op hoe je een busbaan of een autoweg laat lopen, et cetera. Dat zijn allemaal afwegingen die in dat plan zitten en op basis daarvan gaat u de afweging maken. Van, wat vinden wij? Welk belang vinden we dan het zwaarst wegen en wat hebben we over voor een bepaalde kwaliteit van ontwikkeling? Waardoor we vinden dat we, bijvoorbeeld dus de woningen waar we het nu over hebben, dat gebied op een andere manier zou willen invullen in die gebiedsontwikkeling. Daar dat is niet verder dan dat wij nu dat in kaart aan het brengen zijn en dat dat gesprek hebben we echt pas volgend jaar met elkaar.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Eén vraag. De insprekers, de bewoners, die vroegen ons bevestig die Wet voorkeursrecht gemeenten toch niet, want we zijn bezorgd dat we ons huis uit moeten. Dat begrijp ik heel goed. Stel dat de raad dit nu niet zou bevestigen, dan is de kans dat de bewoners ooit hun huis uit moeten toch niet groter of kleiner? Of begrijp ik dat verkeerd?

De voorzitter: Dat was één van de vragen die de heer ...

De heer Burggraaf: Dat is correct en het was zelfs zo, dat op moment dat wij de Wvg gevestigd hadden, toevallig net al een huis op het punt stond om verkocht te worden. Want ik hoorde ook inderdaad bij de insprekers zeggen, de gemeente heeft al huizen gekocht. Dat was precies omdat het net de toevalligheid was dat de Wvg werd ingevoerd en net de week daarna een huis getransporteerd zou worden aan nieuwe bewoners.

Ik vind het zelf ook fair richting toekomstige bewoners dat ze niet iets kopen waar ze dan een jaar later, dan zijn we in de zomer en u zou besluiten we doen een bestemmingsplan waarbij we andere bestemming geven aan de woningen en dat iemand

dan net in september een huis daar gekocht heeft en een jaar later te horen krijgt, het hele gebied gaat er anders uitzien. Dus vanuit het instrument van Wvg geef je in ieder geval daarmee ook wel de duidelijkheid, we zijn bezig in het gebied en we zijn bezig met een toekomst die mogelijk ook in kan houden dat je daar niet meer met je woning ... Dat je daar niet meer kan wonen, maar op een andere plek woont. Maar goed, nogmaals, dat is iets wat je pas volgend jaar richting de zomer besluit. Ik weet niet of dit voldoende antwoord op uw vraag is?

De heer Van der Kruijff: Voorzitter.

De voorzitter: U mag verder en straks de heer Stolk.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, het antwoord is wel duidelijk, maar ik bedoelde hem eigenlijk precies andersom naar de huidige bewoners toe. Als er geen Wet voorkeursrecht gemeenten komt en daar vragen ze om, is mijn indruk, dat helpt hen niet de zorgen weg te nemen, want die blijven even groot dat je ooit je huis toch gedwongen moet verkopen of onteigend wordt als de gemeente zijn plannen doorzet. Daar hebben we toch geen Wvg voor nodig?

De heer Burggraaf: Nee, dat is correct. De enige reden om een Wvg te vestigen, is om te voorkomen dat we de derde week van september met plannen naar buiten zijn gekomen, waarbij we hebben laten zien dat we een gebiedsontwikkeling voorzien waarbij voor het eerst duidelijk werd dat ook de woningen, waar we het nu over hebben, onderdeel werden van de gebiedsontwikkeling. Dat dan speculerende partijen denken, we gaan daar een positie innemen en dat vervolgens er allerlei winsten bij speculanten terechtkomen in plaats van dat u die middelen kan inzetten om uiteindelijk een goede ontwikkeling voor de stad te maken. Dat is de reden waarom er een Wvg gevestigd wordt.

De voorzitter: Ik denk voldoende beantwoord, mijnheer Van der Kruijff? Dan heeft de heer Stolk van de VSP ook een vraag.

De heer Stolk: Ik wil aan de wethouder vragen, die zij net van, het is niet goed als wij beloftes doen en wat dan ook. Maar in 2021 zijn er ook huizen verkocht en toen is dat niet gebeurd. Hoe kijkt u daar tegenaan? U heeft eigenlijk eenzelfde verhaal wat u nu zegt, dat u niets zou doen, dat wel gebeurt is een jaar, anderhalf jaar geleden.

De voorzitter: Wethouder Burggraaf.

De heer Burggraaf: Ik weet niet zo goed waar de heer Stolk op doelt, dus misschien kan iets duidelijker zijn.

De voorzitter: Mijnheer Stolk, verduidelijking graag.

De heer Stolk: Dat de woningen, hoe heet dat, toen de mensen dat vroegen, dat het huis wel verkocht werd en er werd niks bij gezegd en nu gaat het eigenlijk gebeuren dat u wel onderbouwt en zegt, dit gaat en dat gaat er gebeuren.

De heer Burggraaf: We hebben inderdaad in een lang traject nu met elkaar achter de rug over een visie vormen op de ontwikkeling van het Maasterras. Zoals mevrouw Hollenberg zei, er zijn stadslabs geweest inderdaad, waarin is gesproken over een gebied waar toen deze huizen nog niet onderdeel van waren. Maar dat was ook in een traject waarin je nog op een visie bezig bent om te kijken hoe kan je het gebied inrichten en nog niet de nadere onderzoeken zijn geweest, maar hoe liggen dan de geluidscontouren? Je gaat vanzelf in zo een traject steeds meer de details in en dan moet je daarop je plannen aanpassen. In die zin kan ik zeggen, zitten we nu in een veel gedetailleerdere fase en weten we veel meer dan toen, waardoor we dit soort afwegingen nu kunnen maken. Dus je weet steeds meer, dus de kans dat je een andere kant op opgaat, wordt wel steeds kleiner. Laat ik het zo zeggen

De voorzitter: De heer Stolk heeft nog een vervolgvraag en daarna mevrouw ...

De heer Stolk: Voorzitter, wat moet dat voor de bewoners betekenen wat u nu zegt? Wordt het concreter? Krijgen ze meer beloftes? Krijgen we meer op papier te zien? Of moeten we afwachten?

De voorzitter: Wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, wat ik net heb gezegd, we gaan zorgen dat er een omgevingsmanager is, er iemand is in het gebied die dagelijks aanspreekbaar is. Het is erg belangrijk, ook in de fase van het proces, dat we daar de participatie en de betrokkenheid van de omgeving, dat we daar veel aandacht aan besteden. Verder hoor ik u heel veel vragen stellen over, hoe gaat dat dan op het moment dat je Wvg hebt en de gemeente de woningen aankoopt, onder welke condities is dat dan? Wat voor maatwerk is daar dan ook mogelijk? Daarvan kan ik u meegeven dat we die ervaring nu bij 44 woningen hebben die al eerder zijn aangekocht. Maar dat het, als ik u zo hoor, de vragen die u allemaal heeft, dat het denk ik goed is om daar anders nog eens een keer, als u daar behoefte aan heeft, nog een keer een aparte sessie met elkaar over te hebben om daar eens een keer wat meer in de diepte in te gaan. Want dat vind ik erg lastig om daar nu antwoord op te geven wat je daarin kan doen, omdat je daar een beleid op hebt zitten, waarbij je ook gelijke gevallen gelijk wil behandelen. Waarbij we absoluut oog hebben voor het belang van de bewoners die dan hun huis te koop zetten en dat het op een eerlijke manier gaat die je van een overheid mag verwachten, et cetera. Maar dat is best een complex, omdat je het uiteindelijk, nogmaals, gelijke gevallen ook gelijk moet behandelen en ook dat moet overzien wat je daar uiteindelijk als gemeente voor over hebt, welk beleidskader je daar, et cetera onder hebt. Dus volgens mij, als u daar ... Ik zou eigenlijk willen vragen, als u daar behoefte aan heeft, dan zou ik zeggen organiseer even via de griffie dat we daar nog een keer apart het gesprek over aangaan.

De voorzitter: Goede suggestie. Ik denk dat de griffier hem genoteerd heeft. Mevrouw Van Herwijnen heeft ook een vraag en mevrouw Kamphuis volgens mij ook.

Mevrouw Van Herwijnen: Mijn vraag ging eigenlijk over het laatste gedeelte wat de wethouder net heeft onderbouwd. Dus zeker behoefte aan wat meer uitleg over wat is

dan marktconform. Hoe wordt dat bepaald? En inderdaad wat mevrouw Van Genderen ook al zei van, hoe kan de gemeente zorgen voor een betrouwbare, royale compensatie?

De voorzitter: Daar komen we op terug, want dat is genoteerd en het is aan ons om zulke dingen zelf te agenderen. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Ik sluit me bij Partij voor de Dieren aan. Daarbij wil ik wel vragen aan de wethouder, probeer wel duidelijk te zijn naar de bewoners, want die zitten nu met zoveel stress en dan moeten ze weer weken wachten voordat er weer wat duidelijker wordt voor de bewoners.

De voorzitter: Dank u wel. De wethouder die zal daar misschien kort op reageren en daarna verder gaan.

De heer Burggraaf: Sorry, voorzitter. Ik denk, ik heb het idee dat ik eigenlijk de meeste vragen wel gehad heb. Ik had nog één van de ChristenUnie/SGP hoe het zit met de looptijd van de Wvg van drie jaar. Die kan na drie jaar ook nog een keer verlengd worden.

De voorzitter: Er was ook nog iets over juridische onvolkomenheden die volgens de zienswijze van advocaten.

De heer Burggraaf: De zienswijze van GroenLinks die vraag, er zit een bijlage bij met de beantwoording van die zienswijze. Met de reactie dat die onvolkomenheden, dat wij daar geen grondslag voor zien. Dus die hebben geen invloed verder op het raadsvoorstel gekregen. Volgens mij heb ik ze dan.

De voorzitter: Ik kan me ook herinneren van Op Ons Eiland een vraag, de compensatie niet alleen maar financieel, maar meer in de vorm van morele ondersteuning.

De heer Burggraaf: Goed, maar dat is wat ik zeg. Kijk, dat heb ik net proberen duidelijk te maken dat ik heel goed begrijp wat voor impact dit heeft voor de bewoners en dat we daar ook een taak hebben om als gemeente daar heel zorgvuldig mee om te gaan. Dus dat gaan we zeker doen. Meer kan ik daar niet ... De rest van de vragen dat zit in het wat ik net zei, dat ik denk dat het gewoon goed is om een keer apart nog het gesprek met elkaar te hebben. Maar dat heeft u genoteerd. Over hoe werkt dat dan zo een Wvg en hoe komt dan zo een prijs tot stand? En wat is dan het beleid over onder welke voorwaarden je woningen dan overneemt, et cetera. Dat is gewoon te veel om dat nu te doen, daarom stel ik voor dat we daar gewoon een apart sessie nog een keer over hebben.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder ...

De heer Tutupoly: Voorzitter?

De voorzitter: Voor uw reflectie. Ik hoor de heer Tutupoly nog.

De heer Tutupoly: U had het even over die compensatie hoe je de bewoners eventueel nu zou kunnen ondersteunen, want er zitten denk ik heel veel vragen bij bewoners. Wat voor manier zou je nu, toch vooruitlopend daarop, de bewoners nu op een bepaalde manier tegemoet kunnen komen om wat zorgen weg te nemen? Want alles wat we tot nu toe gehoord hebben, ontbrak het eigenlijk de laatste periode gewoon heel veel aan informatie. Er zitten nu heel veel vragen bij die bewoners. U heeft het er net over gehad dat het waarschijnlijk tot volgend jaar zomer, dat er dan het een-en-ander ingebracht gaat worden. Maar het is een lange tijd voor bewoners, denk ik, die met heel veel vragen zitten.

De voorzitter: Wethouder Burggraaf.

De heer Burggraaf: Voorzitter, wat ik net zei ... Wat ik al zei, ik heb van mevrouw Huiskes in ieder geval heel veel dingen, ik zag haar knikken, dus volgens mij is ze bereid om dat gesprek een keer aan te gaan en zo zal ik dat zeker ook met anderen doen om te kijken wat we ... Hoe we kunnen ... Hoe we daar zo goed mogelijk transparant het verdere traject in kunnen gaan. Maar het eerlijke antwoord is ook dat ze gewoon nog een tijd van onzekerheid nu tegemoet gaan. Want we moeten gewoon nog dingen uitzoeken en besluiten gaan nemen richting de zomer toe. Maar volgens mij begint dat nog eens een keer even apart met elkaar een keer een-op-een het gesprek te voeren. Daar ga ik tijd voor maken.

De voorzitter: De heer De Feijter.

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter. Stukje ook al wel weer beantwoord, maar inderdaad nog steeds over die onduidelijkheid, want ik hoor de wethouder wel zeggen van, een wijkmanager ook als aanspreekpunt in de wijk neer te zetten. Maar dat is wel natuurlijk een soort van wat meer een passieve rol dan eigenlijk van de gemeente. Is er ook nog een mogelijkheid om die onduidelijkheid zoveel mogelijk actief weg te nemen, door iets van een stappenplan of een tijdstraject te presenteren aan bewoners, zodat het duidelijk is gewoon wat wanneer gebeurt?

De voorzitter: Wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, dat hebben we geprobeerd in ieder geval te doen met de communicatie die we in eerste instantie via de brief hebben gedaan, de informatiebijeenkomst die er was. Dan begin ik mezelf te herhalen. Dat is de reflectie nu dat we daar, in ieder geval bij de insprekers die er waren, niet goed genoeg in geslaagd zijn. Dus het lijkt mij het meest zinvol als ik daar gewoon nog apart even het gesprek aan ga, kijk waar zit die behoefte nog, om dan vervolgens te kijken of we daarin kunnen voorzien.

De voorzitter: Dan gaan we nog even over rechts naar de heer Bootsman.

De heer Bootsman: Dank u wel, voorzitter. Kan ik hier dan uit concluderen dat de wethouder in ieder geval in het college hun best gaat doen om nu het eens duidelijker te communiceren naar die bewoners? Dat zij gewoon wel weten waar ze aan toe zijn en de

brieven die ze ontvangen wel gewoon begrijpen en dat die ook gewoon wat invoelende zijn?

De voorzitter: Wethouder.

De heer Burggraaf: Voorzitter, volgens mij ben ik daar al heel duidelijk op ingegaan in mijn bewoordingen net, dus daar wil ik het graag bij laten.

De voorzitter: Daar zult u het mee moeten doen. Mijnheer Stolk, u wilde ook nog wat?

De heer Stolk: Ja, ik dacht alleen van, heeft het zin dat deze verhaal eigenlijk nog voor volgende week voor het raadsdebat er is, dat u daar op visite gaat en dan uw oor te luisteren legt wat daar gebeurt en misschien dat daarna iets uitkomt voor de Wvg. Want uiteindelijk moeten we in het raadsdebat gaan beslissen.

De voorzitter: Maar we moeten eerst nog beslissen of er een raadsdebat komt. Wilt u nog reageren, wethouder?

De heer Burggraaf: Voorzitter, ik ga een afspraak plannen en het raadsvoorstel is zoals die er nu is. Daar hebben we een zienswijze op gehad, daar hebben we reflectie op gehad. Dus dat zal verder niet vanuit college iets anders brengen dan wat er nu in het voorstel staat.

De voorzitter: Goed, duidelijk, denk ik. Dan kunnen we volgens mij naar de tweede termijn en dan wordt eigenlijk van elke partij, alles gehoord hebbende, verwacht dat kort en bondig een standpunt ingenomen wordt. Wat is onze mening over de Wvg? Willen we die, willen we die niet? Wie mag ik als eerste het woord geven? De heer Kleinpaste maar weer. Prima.

De heer Kleinpaste: Ik heb het in de eerste termijn eigenlijk ook aangegeven, Gewoon Dordt zal gaan instemmen met het vestigen van die Wvg en daar dus ook mee instemmen. De overwegingen daarvan heb ik in de eerste termijn uitgebreid geschetst. Ik denk dat de wethouder op de vragen die in de commissie leefde ook aardig adequaat is ingegaan, dus ik denk dat het daarmee helder is.

De voorzitter: Goed. Je hoeft inderdaad niet te gaan herhalen wat u allemaal al gezegd heeft. Mevrouw Kamphuis en dan de heer Bootsman.

Mevrouw Kamphuis: Zoals jullie begrijpen, gaan wij tegenstemmen. Waarom? Er zijn zoveel onduidelijkheden voor de bewoners dat wij niet voor deze wet gaan stemmen. Wat ons betreft gaat het volgende week niet in de raadsvergadering.

De voorzitter: De heer Bootsman.

De heer Bootsman: Dank u wel, voorzitter. In de eerste termijn heb ik geloof ik al duidelijk uitgelegd dat wij als GroenLinks Dordrecht kunnen instemmen met het vestigen van het voorkeursrecht. Wel nog met de kleine kanttekening dat wij het echt belangrijk vinden dat de communicatie naar de bewoners beter wordt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Bootsman. Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Dank u wel, voorzitter. Hier ligt natuurlijk het Wvg voor. In die zin, ik heb een vraag, ergens is het ook een stukje toch naar de wethouder, maar ook de commissie en de mensen die hier zitten. Ik waardeer het heel erg wat de wethouder aangeeft, hoe hij ermee om wil gaan en erkent dat het niet goed is gegaan. Voor mij is daarin ook de vraag, is dit ook voor de bewoners acceptabel? Wat je heel erg merkt en dat merken we natuurlijk net ook, we hebben nu met Wvg te maken. Dat is puur een juridisch dingetje. Het is het is een heel groot stappenplan waar er meerdere stappen moeten worden genomen, maar uiteindelijk zijn dit natuurlijk gewoon mensen met huizen en die maken zich gewoon ontzettend zorgen. Ik merk dat de wethouder dat ook heel serieus neemt en ik heb er ook vertrouwen in dat we dat met elkaar goed gaan oppakken. Maar ik wil ook dat deze mensen nu vanavond ook naar huis gaan met het idee dat ze er ook vertrouwen in hebben dat we daar ook iets goeds mee doen. Ik laat heel even aan u over, voorzitter, hoe we daar een stukje bevestiging in gaan krijgen. En daarnaast wil ik ook wel aangeven dat, de heer Van der Kruijff gaf het net ook aan en de wethouder gaf de bevestiging, het niet instemmen met Wvg verbetert verder de ... Of verslechtert de situatie van deze mensen niet gezien de plannen. Dus in dat opzicht is er voor ons ook geen reden om tegen te stemmen, maar dat is wel nog belangrijker dat we niet alleen beloven een goede aanpak te hebben, maar dat we ook, bij wijze van spreken, dat gewoon meteen doen en dat dat vertrouwen er nu ook is.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Pichel. Ik hoop er straks aan te denken. Mevrouw Van Her...

Mevrouw Van Herwijnen: Dank je wel, voorzitter. Ook de Partij voor de Dieren zal instemmen met de Wvg. In ieder geval bedankt voor de wethouder voor zijn uitleg, voor zijn reflectie en ook de belofte dat die een afspraak gaat maken met de bewoners om nog eens eventjes om de tafel te gaan zitten voor een extra uitleg. En ook dat de extra uitleg aan de raad over hoe zo een procedure dan eigenlijk in elkaar zit en wat je in principe daar allemaal omheen zo nog zou kunnen doen als gemeente zijnde. Daar wilde ik het even bij laten. Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik naar de heer Stolk.

De heer Stolk: Voorzitter, ik heb een verhaaltje. Oordeelsvormende en nu het kan alleen als een bespreekstuk naar de raad. Wij zijn zoals het er nu voorligt tegen de Wvg.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De heer Stolk: Het doorlopende, zogenaamde participatietraject was geen participatietraject, maar een door de strot geduwde presentatie.

Daar mag het college zich toch echt achter de oren krabben, want dit gebeurt bijna op alle trajecten. Denk aan het Primuslaan. Het college moet eerst maar eens in de leer wat een participatietraject inhoudt. Zoals het er nu loopt en gaat het onze inwoners die niet gehoord worden en serieus genomen worden, kunnen wij vooralsnog niet instemmen

met de Wvg. Wij gaan dan ons ook beraden. Zullen eventueel een motie of een amendement indienen.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Kleinpaste heeft nog een vraag voor u.

De heer Kleinpaste: Daar zag mijn interruptie eigenlijk op, want ik hoorde, het voorstel, het als bespreekstuk richting de raad te doen. Ik had zoiets van, er is hier helemaal niets aangekondigd als het gaat om een wijzigingsvoorstel van dit voorstel of een motie. Ik hoor nu dat die misschien dan toch in de achterzak zit. Dan was het sympathiek geweest om daar ook in deze commissie over te hebben. Dus ik vind dit in ieder geval niet de manier waarop ik het zou inkleden. Dan moet je dan gewoon hier open over hebben gesproken. Dus dat valt me wat tegen van de Verenigde Senioren Partij.

De voorzitter: Mijnheer Stolk, wilt u daar nog op reageren?

De heer Stolk: Nee, het zijn de woorden van Gert Jan en dit zijn de woorden van de VSP.

De voorzitter: Dat is duidelijk. Ik heb er nog een paar niet gehoord. De heer Van der Kruijff en dan de heer ...

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, laat ik beginnen met dat ik blij ben met reflectie vanuit het college dat er qua communicatie dingen niet goed zijn gegaan. De VSP begint over participatie, maar dat kan nu juist hier niet. Een Wet voorkeursrecht komt altijd uit het plafond vallen, om het zomaar even op zijn Hollands te zeggen, dus daar had je geen participatie op kunnen doen. Je had achteraf wel de communicatie beter kunnen doen. Daarvan heeft het college gezegd, dat gaan we doen. We zijn er blij mee. Ook met dat de aparte sessie daar nog over komt. Onze suggestie aan het college is ook om vooraf, in het gesprek wat u gaat voeren met de bewoners, ook daar op te halen waar ze behoefte aan hebben, zodat we dat in het gesprek ook met de raad mee kunnen nemen en wellicht dat de bewoners dat zelf ook daar nog een keertje kunnen komen toelichten. Want dat zou ik ook wel graag willen weten, hoe we ze goed kunnen helpen hierin. Met de Wvg kunnen wij instemmen. Een raadsdebat hier over voeren, heeft onzes inziens niet veel zin, want je stemt voor of je stemt tegen. Dus dat kunnen we volgende week dan doen. Maar amenderen kun je hier niet op. Het is voor of tegen. Ik vind alle toezeggingen vanuit het college om het beter te gaan doen voldoende. Daar heb ik geen moties volgende week voor nodig. Ik vertrouw erop dat het ook gaat gebeuren.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Van der Kruijff. De heer Wringer.

De heer Wringer: Dank, voorzitter. Met alles wat er gezegd is, de toezeggingen van de wethouder, hoe vervelend het ook is voor de huidige bewoners, Beter Voor Dordt zal instemmen met het raadsvoorstel.

De voorzitter: De heer Noldus.

De heer Noldus: Voorzitter, dank u wel. Ook heel kort. We hebben in de eerste termijn onze overwegingen, gedachten, gevoelens en ook ons standpunt reeds gedeeld. Dank aan de wethouder voor de antwoorden en ook de toezeggingen over de vervolgspraken. Dat is wat ons betreft afdoende. Wat ons betreft kan die ter besluitvorming naar de raad en daar voorzien we ook niet een raadsdebat op dit onderwerp die nodig is.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Noldus. De heer De Feijter.

De heer De Feijter: Dank u wel, voorzitter. Dank ook aan de wethouder voor de reflectie, zeker wat betreft de communicatie. Daar hadden echt wel dingen beter gekund. Zeker ook als we horen, mevrouw Huiskens, hoeveel uren zij erin heeft gestopt om het bureau duidelijk te maken. Dan denken wij dat dat uren zijn geweest die een ambtenaar had moeten invullen. Wat dat betreft ook steun om eens een keer het protocol van een Wvg gewoon goed door te lichten als raad. Wat ons betreft dan ook zeker te kijken naar op wat voor manier je juridisch correct een brief in lektentaal kan toevoegen, zodat de communicatie voornamelijk duidelijk is en gewoon zoveel mogelijk onduidelijkheden wegnemen door bijvoorbeeld ook iets van een stappenplan of tijdstraject toe te voegen. Voor de rest blijven we inderdaad bij het standpunten in de eerste termijn ook ingenomen en zullen wij voorstemmen voor de Wvg.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Feijter. Als ik goed geturfd heb, de heer Tutupoly nog van Op Ons Eiland.

De heer Tutupoly: Dat heeft u goed geturfd. Op Ons Eiland zal uiteindelijk ook instemmen met Wvg. We willen wel ... We hebben het er net eigenlijk al over gehad om eens te kijken in ieder geval ten aanzien van die compensatieregeling en de zorgen weg te nemen bij de bewoners. Wat Op Ons Eiland betreft, zal dat niet alleen zich beperken tot de sprekers hier, maar ik kan me zo voorstellen dat ook andere, meerdere bewoners zijn, die misschien niet in staat zijn geweest om hier te komen, om eens te kijken wat er nog meer bij die bewoners leeft en wat er opgehaald kan worden daarbij.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Kamphuis, natuurlijk.

Mevrouw Kamphuis: Ik hoor u zeggen van, bij andere bewoners gaan kijken. Wat heeft het dan nog zin om voor de Wtg te stemmen? Waarom kunt u dat niet afwachten dan?

De voorzitter: De heer Tutupoly.

De heer Tutupoly: Er zit nu een termijn aan die Wvg en ik heb het erover om zorgen weg te halen bij bewoners. We hebben hier nu een aantal sprekers gehad, die het bijvoorbeeld hebben gehad over vervangende woonruimte als dat zou spelen te zijne tijd. Zo zijn er nog meer, denk ik, vragen zullen er leven onder de bewoners. Er zijn hier een aantal sprekers geweest, maar ik kan me zo voorstellen dat er meerdere bewoners zijn, die misschien niet in staat zijn geweest om hier te komen, maar wel met

dezelfde zorgen leven. Dus vandaar dat ik aangeef van om het niet te beperken tot de insprekers hier. Ook omdat die bijeenkomst die gehouden is, zich kennelijk meer gericht heeft op over de plannen en niet zozeer over de gevolgen voor de bewoners.

De voorzitter: Dank u wel. Goed, afrondend. Ik denk in ieder geval dat heel duidelijk is gebleken dat de communicatie, dat is ook wel door de wethouder erkent, dat die zeker voor verbetering vatbaar is. Daar zal ook aan gewerkt moeten worden en ook gaan worden. De opmerking van mevrouw Pichel, dat is ook wel een belangrijke van, hoe gaan deze mensen straks naar huis? Ik denk dat ze in ieder geval wel het gevoel hebben gehad dat ze serieus genomen zijn. De pijn weggenomen? Dat denk ik dat wij niet zomaar hier één, twee, drie kunnen doen. Wel ben ik blij met de toezegging van de wethouder dat hij het gesprek aangaat met minstens één, maar misschien wel met meer van de bewoners en wie weet dat we daar in de toekomst ook de vruchten van kunnen plukken. En ook wel in de nabije toekomst als we de aparte sessie gaan beleggen over van, hoe werkt dat nu zo een Wvg en wat kun je als gemeente voor ruimhartige compensatie bieden? Hoe ver kun je daarin gaan? Wat zijn je beperkingen en dergelijke? Dat is denk ik ook heel nuttig dat dat op niet al te lange termijn er gaat komen. Maar ...
Mevrouw Pichel.

Mevrouw Pichel: Mag ik heel even een vraag stellen over wat u net zei? U gaf net aan en de wethouder zou dan in gesprek gaan met mevrouw Huiskes en misschien nog meerdere personen. Persoonlijk zou ik het wel fijn vinden als er een toezegging is, dat er inderdaad sowieso met meer mensen gesproken wordt dan mevrouw Huiskes, omdat ik denk dat die behoefte er is. En welke vormen dat ... Ik snap dat we daar met elkaar nog over gaan hebben. Ik vind het iets te marginaal.

De voorzitter: Mijnheer Stolk.

Mevrouw Pichel: Ik vind iets te marginaal om dit te beperken tot mevrouw Huiskes. Dus het zou voor mij dan wel fijn zijn om dat stukje ook nog even vast te leggen, zodat er gewoon meer direct contact is.

De voorzitter: Ja, is prima. Alleen mevrouw Huiskes was tot nu toe de enige die daadwerkelijk non-verbaal ingestemd heeft, want het moet van twee partijen komen natuurlijk. Ik denk dat de wethouder van harte bereid is met meer mensen te spreken. Maar zijn de mensen ook bereid? Dan zou ik bijna zeggen, dan moet ik daar vingers zien op de tribune. Ik zie al vingers, mevrouw Pichel. Ik denk, ik laat het even aan de wethouder over hoe hij met zijn team dit op een of andere manier gaat organiseren en dan gaat ...

De heer Burggraaf: Ik kan hem verduidelijken. Ik had mevrouw Huiskes genoemd, omdat ik gewoon oprecht een-op-een gewoon geïnteresseerd ben. U heeft zich heel erg verdiept in hoe je iets inlevert en het lijkt mij gewoon zinvol om daar een-op-een een keer over te spreken. Verder zie ik zoveel vingers dat we gewoon nog een aparte avond organiseren om ... Dat lijkt me het meest werkbaar om het gesprek verder te voeren.

De voorzitter: Prima. Ik denk inderdaad ... Ik zag u ook wel reageren op mevrouw Huiskes. Wat mevrouw Huisken meegemaakt heeft met dat raadsinformatiesysteem, dat heeft u ook regelmatig meegemaakt en ik denk iedereen hier aan tafel, zelfs de heer Van der Kruijff. Dat wil wel heel wat zeggen. Dat is echt een drama, maar dat ligt een beetje buiten ons. Nu moeten we komen tot een conclusie. De conclusie is helder, er is hier een zeer ruime meerderheid die voor de Wvg is. Dus dat betekent dat het als hamerstuk naar de raad kan. Amenderen, dat is inderdaad een onmogelijke zaak. Wil een partij met moties komen, dan zullen ze creatief moeten zijn, maar dat is natuurlijk nooit verboden. Zijn er partijen die dit als bespreekstuk naar de raad willen, dan moeten ze ook wel heel duidelijk aangeven, waar ze dan over willen praten. Want we gaan niet herhalen wat hier gebeurd is. Dat moet duidelijk zijn. Dus welke partijen en waar zouden ze het over willen gaan hebben?

De heer Stolk: Voorzitter, de VSP beraadt zich nog even op dit punt.

De voorzitter: We moeten wel nu de knoop doorhakken of het een hamerstuk wordt of een bespreekstuk. U kunt zich nog wel beraden of u eventueel een motie indient. Dat kan natuurlijk altijd. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Ik sluit me bij de VSP aan om te kijken of we een motie in gaan dienen of niet.

De heer Kleinpaste: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Kleinpaste.

De heer Kleinpaste: Dan lijkt het mij een bespreekstuk en als er moties aankomen dan ... Sorry, een hamerstuk en als er moties aankomen, wordt het vanzelf een bespreekstuk.

De voorzitter: Die conclusie '...'

De heer Kleinpaste: Maar ik herhaal nog een keer, dat ik het absoluut niet fraai vind om moties aan te kondigen zonder dat hier, over welke inhoud daarover dan ook, maar iets is meegedeeld. Want dat is een hele rare vorm van met je collega's omgaan.

De voorzitter: Het is een bijzondere gang van zaken, maar het is denk ik niet verboden. Mevrouw Kamphuis.

Mevrouw Kamphuis: Normaal gesproken doen we dat ook niet en dan gaan we normaal met de collega's om. Echter, ik heb vandaag zoveel verhalen gehoord van de bewoners dat we wel menselijk moeten blijven en naar de mensen moeten luisteren. Dat is mijn reden, waarvoor wij misschien een motie in gaan dienen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw, Kamphuis. De conclusie is, het gaat als hamerstuk naar de raad en we wachten vol spanning af of er mogelijke een motie komt van de SP,

dan wel de VSP, dan wel beide en dan wordt het inderdaad automatisch een bespreekstuk. Ik dank iedereen in ieder geval hartelijk voor de bijdrage aan het debat. Denk dat het een waardig debat was. Ik dank ook nogmaals de insprekers voor de moed die ze hadden om hier te komen en ook de andere belangstellenden. Ik wens u verder een fijne avond. Ook overigens de wethouder nog bedankt.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 19 december 2023.

De griffier,

De voorzitter,

A.E.T. Wepster

A.W. Kolff